

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

14. června 2018*

„Veřejná služba – Úředníci – Úmrtí manžela úředníka – Oprávněné osoby zesnulého úředníka – Pozůstalostní důchod – Sirotčí důchod – Změna pracovního zařazení úředníka, pozůstalého manžela – Úprava platu – Metoda výpočtu pozůstalostního a sirotčího důchodu – Článek 81a služebního řádu – Oznámení o úpravě nároků na důchod – Akt nepříznivě zasahující do právního postavení ve smyslu článku 91 služebního řádu – Článek 85 služebního řádu – Vracení neoprávněných plateb – Podmínky – Návrh na náhradu majetkové a nemajetkové újmy“

Ve spojených věcech T-568/16 a T-599/16,

Alberto Spagnolli, s bydlištěm v Parmě (Itálie),

Francesco Spagnolli, s bydlištěm v Parmě,

Maria Alice Spagnolli, s bydlištěm v Parmě,

Bianca Maria Elena Spagnolli, s bydlištěm v Parmě,

zastoupení C. Cortesem a B. Cortesem, advokáti,

žalobci,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Gattinarou a F. Simonetti, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 270 SFEU a znějící ve věci T-568/16 na zrušení oznámení o změně č. 3 PMO/04/LM/2015/ARES Úřadu „pro správu a vyplácení individuálních nároků“ Evropské komise (PMO) ze dne 6. února 2015, které obsahuje nové částky pozůstalostního a sirotčího důchodu přiznaného žalobcům, a ve věci T-599/16 jednak na zrušení rozhodnutí PMO/04/LM/2015/ARES/3406787, které přijal PMO dne 17. srpna 2015, jehož předmětem je vracení neoprávněně vyplacených částek z titulu pozůstalostního a sirotčího důchodu, a jednak na náhradu újmy, kterou žalobci údajně utrpěli,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, L. Madise (zpravodaj) a R. da Silva Passos, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: X. Lopez Bancalari, rada,

* Jednací jazyk: italština.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. listopadu 2017,
vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 79 první pododstavec služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění použitelném na spor (dále jen „služební řád“), stanoví:

„Pozůstalý manžel/pozůstalá manželka po úředníkovi nebo bývalém úředníkovi má nárok za podmínek stanovených v kapitole 4 přílohy VIII na vdovský důchod ve výši 60 % starobního důchodu nebo příspěvku v invaliditě, který byl vyplácen zemřelému/zemřelé nebo který by mu/jí bez ohledu na trvání služby a věk náležel v okamžiku jeho/jejího úmrtí.“

- 2 Článek 79 druhý pododstavec služebního řádu stanoví:

„Výše pozůstalostního důchodu náležejícího pozůstalému manželovi/pozůstalé manželce po úředníkovi zemřelém v jednom z postavení uvedených v článku 35 není nižší než sazba životního minima nebo 35 % základního platu, který úředník pobíral.“

- 3 Článek 80 první pododstavec služebního řádu zní následovně:

„Pokud úředník nebo osoba mající nárok na starobní důchod nebo příspěvek v invaliditě zemře a nezanechá manžela/manželku majícího/mající nárok na pozůstalostní důchod, mají děti vyživované zemřelým/zemřelou v době jeho/jejího úmrtí ve smyslu článku 2 přílohy VII nárok na sirotčí důchod v souladu s článkem 21 přílohy VIII.“

- 4 Článek 80 třetí pododstavec služebního řádu stanoví:

„Pokud úředník nebo osoba mající nárok na starobní důchod nebo příspěvek v invaliditě zemře, ale podmínky stanovené v prvním pododstavci nejsou splněny, vyživované děti ve smyslu článku 2 přílohy VII mají nárok na sirotčí důchod v souladu s článkem 21 přílohy VIII; důchod však činí polovinu důchodu vypočteného v souladu s uvedeným článkem.“

- 5 Článek 81 první pododstavec služebního řádu stanoví:

„Osoba mající nárok na starobní důchod nebo na příspěvek v invaliditě nebo na pozůstalostní důchod, má za podmínek stanovených v příloze VII nárok na rodinné přídavky uvedené v článku 67; příspěvek na domácnost se vypočte z důchodu nebo z příspěvku příjemce. Uvedené přídavky se vyplácejí příjemcům pozůstalostního důchodu pouze na děti vyživované zemřelým nebo bývalým úředníkem v době jeho úmrtí.“

- 6 Článek 81 druhý pododstavec služebního řádu zní následovně:

„Výše příspěvku na vyživované dítě, který se vyplácí osobě mající nárok na pozůstalostní důchod, však činí dvojnásobek příspěvku stanoveného v čl. 67 odst. 1 písm. b).“

7 Článek 81a odst. 1 písm. a) služebního řádu stanoví:

„1. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení, zejména na ustanovení o minimálních částkách pro příjemce pozůstalostního důchodu, nesmí celková částka pro vdovu a jiné oprávněné osoby složená z pozůstalostního důchodu a rodinných přídatků a snižená o daň a jiné povinné odvody přesáhnout:

a) v případě úmrtí úředníka s úředním postavením uvedeným v článku 35 částku odměny, kterou by úředník obdržel ve stejné platové třídě a ve stejném stupni, kdyby byl nadále ve službě, zvýšenou o rodinné přídatky, které by v takovém případě dostával, a sniženou o daň a jiné povinné odvody [...]“

8 Článek 2 odst. 1 přílohy VII služebního řádu zní následovně:

„1. Úředník, který má jedno nebo více vyživovaných dětí, pobírá v souladu s odstavci 2 a 3 měsíční příspěvek ve výši 372,61 EUR na každé vyživované dítě.“

9 Článek 2 odst. 2 první pododstavec přílohy VII služebního řádu stanoví:

„2. Vyživovaným dítětem se rozumí manželské, nemanželské dítě nebo osvojené dítě úředníka nebo jeho manžela/manželky, o které úředník skutečně pečuje.“

10 Článek 21 přílohy VIII služebního řádu stanoví:

„1. Sirotčí důchod stanovený článkem 80 prvním, druhým a třetím pododstavcem služebního řádu činí pro první dítě osm desetin pozůstalostního důchodu, na který by pozůstalý manžel/pozůstalá manželka měl/měla nárok; ke snížení podle článku 25 [přílohy VIII služebního řádu] se nepřihlíží.

Nesmí být nižší než částka životního minima, s výhradou ustanovení článku 22 [této přílohy služebního řádu].

2. Důchod se zvyšuje za každé další vyživované dítě o částku rovnající se dvojnásobku příspěvku na vyživované dítě.

[...]

3. Celková výše důchodu a příspěvku stanovená tímto způsobem se rozdělí rovným dílem mezi oprávněné osiřelé děti.“

11 Článek 82 odst. 1 služebního řádu stanoví:

„1. Výše uvedené důchody se vypočítají na základě tabulek platů platných k prvnímu dni měsíce, ve kterém nárok vznikl.

Na důchody nebudou použity žádné koeficienty.

Důchody vyjádřené v eurech jsou vypláceny v některé z měn uvedených v článku 45 přílohy VIII služebního řádu.“

12 Článek 41 přílohy VIII služebního řádu stanoví:

„Částka důchodu může být kdykoliv vyměřena znovu v případě chybného nebo neúplného výpočtu.

Důchody mohou být pozměněny nebo odejmuty, jestliže byly přiznány v rozporu s ustanoveními služebního řádu nebo této přílohy.“

13 Znění článku 85 prvního pododstavce služebního řádu je následující:

„Každá neoprávněně vyplacená částka musí být vrácena, jestliže si byl příjemce vědom, že k takové platbě nebyl důvod, nebo pokud je zřejmé, že mu tato skutečnost musela být známa.“

14 Článek 3 odst. 1 nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společenství (Úř. věst. 1968, L 56, s. 8; Zvl. vyd. 01/01, s. 33) stanoví:

„1. Daň je splatná měsíčně z platů, mezd a služebních požitků všeho druhu vyplácených Společenstvími každému poplatníku.“

Skutečnosti předcházející sporu

15 Francesco Spagnolli, Maria Alice Spagnolli a Bianca Maria Elena Spagnolli, tři žalobci, narození dne 10. května 1997, dne 23. března 1999 a dne 3. prosince 2001, jsou dětmi Alberta Spagnolliho, který je rovněž žalobcem, a jeho manželky Elisy Simonazzi.

16 Elisa Simonazzi pracovala jako úřednice Evropské unie v platové třídě AD 6 platovém stupni 3 v Evropské komisi od 16. července 2005 do 22. dubna 2011, kdy zemřela v Parmě (Itálie).

17 V okamžiku úmrtí své ženy zastával A. Spagnolli místo úředníka v platové třídě AD 12 platovém stupni 1 na generálním ředitelství (GR) Komise „Námořní záležitosti a rybolov“.

18 Dne 29. července 2011 oddělení PMO.4 „Důchody“ (dále jen „oddělení PMO.4“) Úřadu „pro správu a vyplacení individuálních nároků“ (PMO) Komise oznámilo A. Spagnollimu rozhodnutí přijaté na základě zejména článků 79 a 80 služebního řádu, jímž mu byl přiznán nárok na pozůstalostní důchod a jeho třem dětem nárok na sirotčí důchod s účinností od 1. srpna 2011. Téhož den byl upřesněn podrobný přehled částek těchto důchodů v oznámení o stanovení nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod PMO/04/MAG/2011/ARES, k němuž byl v příloze připojen podrobný přehled výpočtů uvedených důchodů (dále jen společně „oznámení č. 1“).

19 Dne 10. října 2011 generální ředitel „Námořní záležitosti a rybolov“ přijal rozhodnutí, kterým povolil na žádost A. Spagnolliho jeho vyslání do Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) v Parmě s účinností od 16. října 2011 a pro počáteční období pěti let. V pracovní smlouvě na místo dočasného zaměstnance, kterou A. Spagnolli uzavřel s EFSA, bylo stanoveno jeho zařazení do platové třídy AD 9 platového stupně 2.

20 Dne 17. dubna 2012 oddělení PMO.4 zaslalo A. Spagnollimu v oznámení o změně č. 2 (PMO/04/MAG/2012/ARES) a jeho přílohy obsahující upřesnění provedených výpočtů (dále jen společně „oznámení č. 2“) aktualizaci částky pozůstalostního a sirotčího důchodu od 1. listopadu 2011. Tato aktualizace byla nezbytná kvůli změně pracovního místa a platu A. Spagnolliho a měla opravit chybu ve výpočtu v oznámení č. 1.

21 Téhož dne oddělení PMO.4 zaslalo A. Spagnollimu dokument, který nahradil výpočty nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod, které byly uvedeny v oznámení č. 1 (dále jen „oznámení č. 1a“).

22 V říjnu 2013 postoupil A. Spagnolli, který byl zařazen do platové třídy AD 9 platového stupně 2, do platového stupně 3. Tento postup do vyššího platového stupně vedl ke zvýšení jeho základního měsíčního platu u EFSA.

- 23 Dne 6. února 2015 kontaktovalo telefonicky A. Spagnolliho oddělení PMO.4, které jej informovalo o novém přezkumu výpočtu celkových částek pozůstalostního důchodu a sirotčích důchodů, o progresivním indexu použitelném na jeho nový měsíční plat a o chybě ve výpočtu nacházející se v oznámení č. 2. Téhož dne A. Spagnolli obdržel od tohoto oddělení e-mail, v němž mu bylo oznámeno, že je třeba provést nový výpočet jeho důchodových nároků kvůli jeho změně platového stupně a chybě nacházející se v oznámení č. 2. Tímto e-mailem oddělení PMO.4 rovněž informovalo A. Spagnolliho o tom, že je nezbytné vrátit částku přibližně ve výši 40 000 eur, která byla neoprávněně vyplacena z titulu pozůstalostního důchodu a sirotčího důchodu. K tomuto e-mailu bylo přiloženo oznámení o změně č. 3 (PMO/04/LM/2015/ARES) a přílohy (dále jen „oznámení č. 3“), v nichž se nacházely nové výpočty nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod od 1. července 2012 do 1. října 2013, kterým se opravuje chyba nacházející v oznámení č. 2 a zahrnuje se použitelný progresivní index.
- 24 Dne 5. května 2015 podal A. Spagnolli na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu stížnost proti oznámení č. 3 a proti žádosti nacházející se v e-mailu ze dne 6. února 2015 o vrácení částky přibližně 40 000 eur, která mu byla neoprávněně vyplacena jako pozůstalostní a sirotčí důchod od roku 2012 do roku 2015.
- 25 Rozhodnutím HR. D.2/ON/ac/Ares(2015) ze dne 3. srpna 2015 (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015“ prohlásil orgán oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) stížnost za přípustnou, avšak z věcného hlediska ji odmítl jak v rozsahu, v němž se týká nových výpočtů výše nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod, tak v rozsahu, v němž se týká žádosti o vrácení částky přibližně 40 000 eur.
- 26 Dne 17. srpna 2015 vedoucí oddělení PMO.4 přijal rozhodnutí o provedení srážky z důchodu PMO/04/LM/ARES/2015/3406787 (dále jen „rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek“), kterým bylo A. Spagnollimu sděleno, že na základě oznámení č. 3 je povinen zaplatit Komisi částku 22 368,19 eura a za každé jeho dítě částku 5 922,72 eura. Tímto rozhodnutím oddělení PMO.4 kromě toho informovalo A. Spagnolliho, že tyto částky budou vráceny formou měsíčních srážek z pozůstalostního a sirotčího důchodu.
- 27 Dne 16. listopadu 2015 podali A. Spagnolli svým jménem a jménem svých dvou nezletilých dcer a F. Spagnolliho, který dosáhl zletilosti, každý stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu proti rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek.
- 28 Dne 4. března 2016 OOJ přijal rozhodnutí HR. E.2/RO/ac/Ares(2016) o zamítnutí stížnosti (dále jen „rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016“).

Řízení

- 29 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 13. listopadu 2015, podal A. Spagnolli svým jménem a na základě svého oprávnění zastupovat jménem a na účet svých dvou nezletilých dětí M. A. Spagnolli a B. M. E. Spagnolli a na základě zvláštního oprávnění zastupovat jménem a na účet F. Spagnolliho, zletilého dítěte žijícího ve společné domácnosti, žalobu zapsanou pod číslem F-140/15 směřující ke zrušení oznámení č. 3.
- 30 Dne 3. února 2016 zaslala Komise kanceláři Soudu pro veřejnou službu vyjádření k žalobě.
- 31 Dne 4. dubna 2016 žalobci ve stanovené lhůtě odpověděli na organizační procesní opatření, která nařídil Soud pro veřejnou službu podle článku 69 svého jednacího řádu, a předložili písemné vyjádření k námitkám nepřípustnosti, které vznesla Komise.

- 32 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu dne 14. června 2016 podali žalobci na základě článku 270 SFEU a článku 91 služebního řádu žalobu zapsanou pod číslem F-29/16 směřující zejména ke zrušení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek.
- 33 Podle článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci na Tribunál (Úř. věst. 2016, L 200, s. 137) byly věci F-140/15 a F-29/16 předány Tribunálu ve stavu, v jakém se nacházely ke dni 31. srpna 2016. Tyto věci byly zapsány pod číslem T-568/16 a pod číslem T-599/16 a přiděleny devátému senátu.
- 34 Dne 12. září 2016 předložila Komise kanceláři Tribunálu své vyjádření k žalobě ve věci T-599/16.
- 35 Dne 9. prosince 2016 žalobci v odpovědi na organizační procesní opatření požádali, aby se ve věci T-568/16 konalo jednání, které Tribunál přijal dne 7. listopadu 2016.
- 36 Dne 20. prosince 2016 předložili žalobci repliku ve věci T-599/16.
- 37 Dne 2. února 2017 předložila Komise dupliku ve věci T-599/16.
- 38 Dne 2. října 2017 rozhodl předseda devátého senátu spojit tyto věci pro ústní části řízení a rozsudku.
- 39 Dne 25. října 2017 odpověděla Komise na organizační procesní opatření, které Tribunál přijal dne 3. října 2017.
- 40 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 9. listopadu 2017.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 41 Ve věci T-568/16 žalobci navrhují, aby Tribunál:
- zrušil oznámení č. 3 doplněné odůvodněním rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 42 Komise v této věci navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřipustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;
 - uložil A. Spagnollimu náhradu nákladů řízení.
- 43 Ve věci T-599/16 žalobci navrhují, aby Tribunál:
- zrušil rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek;
 - v případě potřeby zrušil rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016;
 - v případě potřeby zrušil implicitní rozhodnutí o zamítnutí stížnosti podané F. Spagnollim;

- uložil Komisi povinnost nahradit nemajetkovou a majetkovou újmu, kterou žalobci utrpěli z důvodu porušení jejich práva na řádnou správu a nesplnění povinnosti administrativy jednat s náležitou péčí, ve výši:
 - rozdílu mezi odměnou přijatou A. Spagnollim jako dočasným zaměstnancem úřadu EFSA v platové třídě AD 9 a odměnou, kterou by obdržel jako úředník Komise v platové třídě AD 12 po dobu jednoho roku;
 - částky, jejíž vrácení se po žalobcích požaduje v rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek, zvýšené o rozdíl mezi částkou důchodů stanovenou v oznámení o změně č. 2 a částkou stanovenou v oznámení o změně č. 3, a to od okamžiku nabytí účinnosti oznámení č. 3 až do okamžiku, kdy bude rodina schopná se přestěhovat do místa svého předchozího bydliště, přičemž tuto dobu lze spravedlivě odhadnout na jeden rok od rozhodnutí této věci;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

44 Komise v této věci navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu, pokud jde o návrhová žádání týkající se zrušení, jako neopodstatněnou;
- odmítl žalobu, pokud jde o návrhová žádání týkající se náhrady škody, jako nepřipustnou, nebo ji podpůrně zamítl jako neopodstatněnou;
- uložil A. Spagnollimu náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Věc T-568/16

K přípustnosti

- 45 Na jednání Komise prohlásila, že bere zpět první námitku nepřipustnosti vycházející z toho, že v případě neexistence povinné předchozí stížnosti podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu podané A. Spagnollim proti oznámení č. 3 jménem a na účet svých nezletilých dětí, je žaloba nepřipustná, pokud jde o posledně uvedené. Toto zpětvzetí bylo zaznamenáno do protokolu o jednání.
- 46 V projednávaném případě již tedy není sporné, že co se týče nezletilých dětí A. Spagnolliho, jsou požadavky stanovené v čl. 90 odst. 2 služebního řádu splněny.
- 47 Naproti tomu Komise trvá na své druhé námitce nepřipustnosti vycházející z toho, že žaloba se týká aktu, který nezasahuje nepříznivě do právního postavení žalobců podle článku 91 služebního řádu, nýbrž se týká aktu, kterým je oznámení č. 3, který pouze potvrzuje předchozí právní akt, a to oznámení č. 1, kterým byly stanoveny jejich nároky na důchod.
- 48 V tomto ohledu Komise uvádí, že žalobci nesprávně definovali oznámení č. 3 jako akt nepříznivě zasahující do jejich právního postavení ve smyslu čl. 91 odst. 1 služebního řádu z důvodu, že toto oznámení je aktem, který pouze potvrzuje oznámení č. 1, jelikož se omezuje na uplatnění metody výpočtu stanovené v oznámení č. 1, a spočívá v tom, že zahrnuje sirotčí důchod do částky příjmů, na které se vztahuje strop uvedený v článku 81a služebního řádu.

- 49 Žalobci zpochybňují námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí a uvádějí, že žaloba směřující proti oznámení č. 3 se týká právního aktu, který tím, že mění jejich nároky na důchod, nepříznivě zasahuje do jejich právního postavení ve smyslu čl. 91 odst. 1 služebního řádu, a není tedy čistě potvrzujícím aktem.
- 50 Úvodem je třeba připomenout, že námitka nepřipustnosti vznesená proti žalobě směřující proti čistě potvrzujícímu rozhodnutí vyplývá z opožděného podání žaloby a nikoli z povahy napadeného aktu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. prosince 2007, *Weißenfels v. Parlament*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, bod 54), takže Komise nemůže zpochybnit povahu oznámení č. 3 nepříznivě zasahující do právního postavení pouze z důvodu, že toto oznámení pouze potvrzuje oznámení č. 1.
- 51 V každém případě podle ustálené judikatury žaloba na neplatnost podaná proti aktu, který pouze potvrzuje předchozí rozhodnutí, které nebylo napadeno ve stanovené lhůtě, je nepřipustná, jelikož tato kvalifikace vyžaduje, aby tento akt neobsahoval žádnou novou skutečnost ve vztahu k tomuto rozhodnutí a jeho vydání nepředcházelo přezkoumání postavení jeho adresáta (viz rozsudky ze dne 29. září 1999, *Neumann a Neumann-Schölles v. Komise*, T-68/97, EU:T:1999:238, bod 58 a citovaná judikatura; ze dne 28. června 2006, *Grünheid v. Komise*, F-101/05, EU:F:2006:58, bod 34 a citovaná judikatura, a ze dne 14. září 2011, *A v. Komise*, F-12/09, EU:F:2011:136, bod 119 a citovaná judikatura).
- 52 Kromě toho bylo rovněž rozhodnuto, že správní stížnost a následná žaloba musí obě směřovat proti aktu nepříznivě zasahujícímu do právního postavení žalobce ve smyslu čl. 90 odst. 2 a článku 91 služebního řádu, přičemž aktem, který nepříznivě zasahuje do právního postavení je akt, který má závazné právní účinky, jež se mohou přímo a bezprostředně dotýkat zájmů žalobce tím, že závažným způsobem mění jeho právní situaci (viz rozsudek ze dne 28. června 2006, *Grünheid v. Komise*, F-101/05, EU:F:2006:58, bod 33 a citovaná judikatura).
- 53 Za účelem posouzení, zda se Komise správně domnívá, že oznámení č. 3 představuje čistě potvrzující akt oznámení č. 1, je třeba přezkoumat, zda oznámení č. 3 nebylo přijato na základě nových skutečností a jeho přijetí nepředcházelo přezkoumání situace žalobců.
- 54 Za tímto účelem je třeba zaprvé poznamenat, že Komise znovu přezkoumala dvakrát oznámení č. 1. První přezkum se uskutečnil následně po krocích, které A. Spagnolli podnikl od listopadu 2011 do března 2012. Na základě tohoto přezkumu Komise opravila oznámení č. 1 a přijala dne 17. dubna 2012 oznámení č. 2, jakož i oznámení č. 1a. Druhý přezkum situace žalobců nastal podle vyjádření samotné Komise při postupu A. Spagnolliho do vyššího platového stupně, a to z platové třídy AD 9 platového stupně 2 do platové třídy AD 9 platového stupně 3. V rámci tohoto přezkumu Komise konstatovala, že v oznámení č. 2 došlo k údajné chybě ve výpočtu, a tedy k bezdůvodnému vyplacení částek. Z tohoto důvodu přijala oznámení č. 3, které obsahovalo nové výpočty nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod od 1. července 2012 do 1. října 2013.
- 55 Zadruhé je třeba konstatovat, že jak nalezení chyby v oznámení č. 2, tak změna platového stupně A. Spagnolliho představují nové skutečnosti, které jsou důvodem pro nové výpočty nároků na důchody žalobců, které jsou uvedeny v oznámení č. 3, tj. představují změnu právního postavení žalobců.
- 56 Výše uvedené úvahy nejsou zpochybněny samotnou skutečností, že oznámení č. 1 a č. 3 používají tutéž metodu výpočtu nároků na důchod, co se týče zahrnutí sirotčích důchodů do částky příjmu, na kterou se vztahuje strop uvedený v článku 81a služebního řádu.
- 57 Z toho vyplývá, že jelikož oznámení č. 3 bylo přijato následně po opětovném přezkoumání právní situace žalobců a na základě nových skutečností, nelze mít za to, jak tvrdí Komise, že se jedná o čistě potvrzující akt oznámení č. 1. Oznámení č. 3 představuje naopak akt, který tím, že nahrazuje předchozí

akty, mění podstatným způsobem právní postavení žalobců, přímo a bezprostředně se dotýká jejich zájmů, a zasahuje tedy nepříznivě do jejich právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 a článku 91 služebního řádu.

- 58 Je tedy třeba odmítnout druhou námitku nepřípustnosti, kterou Komise vznesla a která vycházela z nenapadnutelnosti oznámení č. 3, a je třeba posoudit opodstatněnost žaloby.

K věci samé

- 59 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že návrhová žádání směřující ke zrušení, která jsou podána formálně proti rozhodnutí o zamítnutí stížnosti, vedou v případě, že toto rozhodnutí nemá samostatný obsah, k tomu, že Tribunálu je předložen akt, proti němuž byla stížnost podána (rozsudky ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8 a ze dne 6. dubna 2006, Camós Grau v. Komise, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 43). Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 nemá v projednávaném případě samostatný obsah, jelikož v podstatě pouze potvrzuje napadený akt, a to oznámení č. 3, je třeba mít za to, že žaloba směřuje proti posledně uvedenému aktu.

- 60 V žalobě žalobci uplatňují tři žalobní důvody protiprávnosti oznámení č. 3. První žalobní důvod vychází z nesprávného použití stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu na sirotčí důchody. Druhý žalobní důvod vychází z neodůvodněného vyloučení rodinných přídatků z výpočtu stropu důchodů uvedeného v článku 81a služebního řádu. Třetí žalobní důvod vychází z nedostatečné a protichůdné povahy odůvodnění oznámení č. 3.

- 61 V odpovědi na otázku položenou Tribunálem na jednání, jak to bylo zaznamenáno do protokolu o jednání, žalobci potvrzují, že na základě odpovědí, které Komise poskytla dne 25. října 2017 na organizační procesní opatření, která Tribunál přijal dne 3. října 2017, upustí od uplatnění argumentů, které mají zpochybnit věcnou správnost skutkových zjištění, a to zohledněné částky a výpočty provedené Komisí v jednotlivých oznámeních, a zejména v oznámení č. 2, přičemž trvají na zpochybnění legality metody výpočtu nároků na důchod, který Komise v těchto oznámeních použila. Berou tedy zpět druhý žalobní důvod v této věci.

- 62 Je tedy třeba nejprve přezkoumat třetí žalobní důvod.

– K třetímu žalobnímu důvodu

- 63 Třetím žalobním důvodem žalobci uplatňují, že oznámení č. 3, které bylo doplněno odůvodněním rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, je stíženo vadou kvůli nedostatečnému a rozporuplnému odůvodnění.

- 64 V tomto ohledu žalobci tvrdí, že ani oznámení č. 3 ani rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 neumožňují pochopit úvahy a výpočty, které skutečně Komise provedla. I když podle žalobců odůvodnění oznámení č. 3 uvádí, stejně jako i dřívější rozhodnutí, že za účelem stanovení stropu uvedeného v čl. 81a odst. 1 písm. a) služebního řádu je třeba zohlednit částku vyplývající z výše čistého platu zesnulého manžela a čistého platu pozůstalého manžela v okamžiku úmrtí, včetně přídatků na tři děti, na které má pozůstalý manžel nárok. V rozsahu, v němž z výpočtů uvedených v oznámení č. 3 vyplývá, že čistý plat pozůstalého manžela nezohledňuje příspěvek na domácnost a příspěvek na vyživované dítě, je však odůvodnění v oznámení č. 3 v rozporu s výrokem uvedeného oznámení.

- 65 Kromě toho žalobci uvádějí, že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 neposkytuje další objasnění rozhodnutí č. 3. OJJ totiž odkazuje na souběh příjmu zesnulého úředníka, kdyby byl nadále naživu a „čistého příjmu vdovce“, aniž výslovně upřesňuje, zda se v tomto případě jedná o skutečný

čistý příjem vdovce, tedy plat skutečně přijatý následně po úmrtí E. Simonazzi nebo o fiktivní plat vdovce, tedy plat vdovce vypočtený v případě, že by byla jeho manželka stále naživu. Podle žalobců „čistý příjem vdovce“ ve smyslu rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 nemůže odpovídat ani skutečnému platu, který nebyl zohledněn při stanovení stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu, ani fiktivnímu platu A. Spagnolliho, jelikož výše „čistého příjmu vdovce“ uvedená v oznámení č. 3 nezahrnuje rodinné přídatky, na které by posledně uvedený měl nárok, kdyby jeho manželka zůstala naživu. Z této skutečnosti tedy vyvozují, že se ukazuje, že odůvodnění OOJ je v každém případě v rozporu s obsahem oznámení č. 3.

- 66 Úvodem je třeba uvést, že souběh příjmů, k němuž při stanovení stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu přistupuje Komise, pokud se jedná o dva manžele, kteří jsou oba úředníky Unie, jak vyplývá z jednotlivých oznámení o stanovení nároků na důchod, žalobci v rámci této věci nezpochybňují. Tento souběh příjmů dotčených úředníků slouží ke stanovení stropu, který se vztahuje na příjmy rodiny pozůstalého manžela, aby se zamezilo bezdůvodnému obohacení rodiny z důvodu úmrtí. Strop stanovený v článku 81a služebního řádu tedy Komise stanovila tak, že přidala plat zesnulého manžela k platu pozůstalého manžela. Tato metoda nevyplývá výslovně ze znění článku 81a služebního řádu, který se při určení uvedeného stropu, který nelze překročit, týká pouze příjmu zesnulého manžela. Komise však zvolila tuto metodu, jak vyplývá z rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 a jak sama potvrdila na jednání, aby zachovala více příjmů rodiny z hlediska zdanění.
- 67 V projednávaném případě žalobci jednak zpochybňují výši příjmu A. Spagnolliho, který je v jednotlivých oznámeních o nárocích na důchod připočítán k platu jeho zesulé manželky za účelem stanovení stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu. Domnívají se konkrétně, že do tohoto příjmu Komise započítává nesprávnou částku přídatků na vyživované dítě. Žalobci dále zpochybňují skutečnost, že při výpočtech nároků na důchod Komise používá článek 81a služebního řádu na sirotčí důchody, a tím je snižuje. Je tedy třeba přezkoumat splnění povinnosti uvést odůvodnění s ohledem na uvedené námítky vznesené žalobci.
- 68 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem požadavku odůvodnění stanovený v článku 296 SFEU, který je rovněž uveden v čl. 25 druhém pododstavci služebního řádu, je umožnit unijnímu soudu přezkoumat legalitu rozhodnutí nepříznivě zasahujících do právního postavení dotčených osob a poskytnout jim dostatečné informace pro účely zjištění, zda jsou tato rozhodnutí opodstatněná nebo zda jsou naopak stížena vadou umožňující zpochybnit jejich legalitu. Z toho vyplývá, že odůvodnění musí být v zásadě sděleno dotyčné osobě současně s rozhodnutím, které nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení, a že chybějící odůvodnění nemůže být zhojeno skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody rozhodnutí v průběhu řízení před unijním soudem (viz rozsudek ze dne 4. listopadu 2008, *Marcuccio v. Komise*, F-41/06, EU:F:2008:132, bod 61 a citovaná judikatura).
- 69 Bylo rovněž rozhodnuto, že případný nedostatek odůvodnění může být zhojen přiměřeným odůvodněním poskytnutým ve stadiu odpovědi na stížnost, přičemž posledně uvedené odůvodnění bude považováno za shodné s odůvodněním rozhodnutí, proti kterému směřovala stížnost (viz rozsudek ze dne 4. listopadu 2008, *Marcuccio v. Komise*, F-41/06, EU:F:2008:132, bod 66 a citovaná judikatura).
- 70 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že nedostatek – nikoliv však zcela chybějící – odůvodnění lze zaprvé zhojit i v průběhu řízení, jestliže dotyčná osoba znala již před podáním své žaloby skutečnosti představující východisko odůvodnění, a zadruhé, že rozhodnutí lze považovat za dostatečně odůvodněné, jestliže bylo přijato v kontextu, který je dotyčnému úředníkovi znám a který mu umožní porozumět jeho rozsahu (viz rozsudek ze dne 15. února 2011, *Marcuccio v. Komise*, F-81/09, EU:F:2011:13, bod 40 a citovaná judikatura).

- 71 Zprv je třeba uvést, že argumenty, podle kterých odůvodnění oznámení č. 3 tak, jak bylo doplněno rozhodnutím o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, je nedostatečné, jelikož tyto dva akty neumožňují pochopit metodu výpočtu, kterou Komise použila, se týkají porušení podstatných formálních náležitostí, jejichž přezkum předchází přezkumu opodstatněnosti dotčeného odůvodnění.
- 72 V tomto ohledu zprv vyplývá z oznámení č. 3, které bylo doplněno odůvodněním rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, že v tomto oznámení byl proveden nový výpočet dotčených nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod žalobců jednak kvůli nesprávnému výpočtu v předchozím oznámení, a to oznámení č. 2 a jednak kvůli změně platového stupně A. Spagnolliho, který v říjnu 2013 postoupil z platové třídy AD 9 platového stupně 2 do platové třídy AD 9 platového stupně 3, a to i pokud jde o indexy použitelné na jeho plat ke dni 1. července 2012 a ke dni 1. října 2013.
- 73 Zadruhé ze znění všech těchto oznámení, a zejména z oznámení č. 2 a 3 ve spojení s vysvětleními poskytnutými v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 vyplývá, že chyba v oznámení č. 2 vyplývá ze zahrnutí šesti přídaveků na vyživované dítě namísto tří do výše čistého platu A. Spagnolliho použitého pro stanovení jeho „fiktivního příjmu“ (dále jen „příjem A“), a to příjmu vypočítaného v případě, kdyby jeho manželka byla ještě naživu.
- 74 Zatřetí je třeba poznamenat, že samotní žalobci připomínají, že metoda výpočtu použitého Komisí je založena na zohlednění jednak „částky A“, která odpovídá „fiktivním příjmům“, které jsou složeny z částky čistého platu zesnulého, kdyby zůstal naživu a čistého platu pozůstalého manžela v okamžiku úmrtí, včetně přídaveků na tři vyživované děti, a jednak z částky odpovídající „skutečným příjmům“, které by manžel obdržel, kdyby se omezení článku 81a nepoužilo a které je složeno z částky čistého platu pozůstalého manžela, pozůstalostního důchodu a sirotčích důchodů (dále jen „částka B“). Kromě toho, jak výpočty v oznámení č. 3, tak výpočty v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 umožňují pochopit, že rozdílem mezi částkou A a částkou B je částka, kterou je třeba poměrně odečíst od pozůstalostního a sirotčího důchodu.
- 75 Začtvrté rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 rovněž vysvětluje, že k souběhu čistého platu A. Spagnolliho a čistého platu jeho zesulé manželky došlo kvůli tomu, že je třeba zohlednit uplatnění unijní daně z příjmu podle článku 4 nařízení č. 260/68 a že metoda výpočtu, kterou Komise zvolila pro výpočet nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod, je metodou, která zachovává více příjmů rodiny z hlediska zdanění.
- 76 Žalobci tedy nemohou tvrdit, že odůvodnění je nedostatečné kvůli tomu, že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, pokud poukazuje na souběh „čistého platu vdovce“ a čistého platu zesulé, jim neumožňuje pochopit, zda se jedná o čistý příjem, tedy částku B, nebo o fiktivní příjem vdovce, tedy částku A. Z vysvětlení poskytnutého uvedeným rozhodnutím totiž jasně vyplývá, že se jedná o fiktivní příjem, jelikož odkazuje na příjem, který je, v souběhu s platem, který by obdržela zesulá, zohledněn za účelem určení stropu, který nelze překročit podle článku 81a služebního řádu, tedy částku A.
- 77 Vzhledem k výše uvedenému je třeba určit, že odůvodnění oznámení č. 3, které bylo doplněno rozhodnutím o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, je dostatečné, jelikož umožňuje žalobcům pochopit metodu výpočtu, kterou Komise použila, cíl sledovaný touto metodou a výsledek posouzení jejich nároků na důchod.
- 78 Argumenty žalobců, podle nichž odůvodnění oznámení č. 3 doplněného rozhodnutím o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, nebylo dostatečné, jelikož jim neumožnilo pochopit metodu výpočtu použitou Komisí, musí být zamítnuty. Je třeba ostatně konstatovat, že dotčené odůvodnění umožnilo žalobcům zpochybnit opodstatněnost této metody před Tribunálem.

- 79 Zadržé, co se týče argumentu žalobců směřujícího k uplatnění skutečnosti, že odůvodnění oznámení č. 3 je v rozporu s výrokem tohoto oznámení, který vyplývá ze skutečnosti, že výpočty použité v oznámení č. 3 a výrok tohoto rozhodnutí doplněný rozhodnutím o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 se neshodují, je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 61 výše, že žalobci nezpochybnují věcnou správnost skutkových zjištění, a to podrobnosti výpočtů, které Komise provedla v jednotlivých oznámeních včetně oznámení č. 3. Na jednání uvedli, že tento argument vycházející z rozporuplnosti odůvodnění musí být vykládán v tom smyslu, že se jím má uplatnit nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, které vyplývá z toho, že nebyl sdělen detail výpočtů použitých v oznámení č. 3, což vedlo k tomu, že nemohli pochopit chybu při výpočtu nároků na důchod.
- 80 V tomto ohledu je třeba uvést, že odůvodnění rozhodnutí nevyžaduje, aby byly uvedeny výslovně všechny podrobnosti výpočtu uvedeného v tomto rozhodnutí. Postačuje, že dotčené osoby mohou pochopit důvody, které vedly k přijetí aktu, který se jich dotýká, cíl, který sleduje a metodu, kterou používá za účelem určení výše jejich nároků. Ačkoli by údaj o veškerých výpočtech částek uvedených v oznámení č. 3 byl užitečný a potřebný, není nezbytný za účelem přijetí závěru, že byla splněna povinnost uvést odůvodnění, přičemž je třeba v každém případě zdůraznit, že Komise nemůže tím, že použije výlučně a mechanicky aritmetické vzorce, upustit od provedení správného posouzení nároků na důchod žalobců podle okolností projednávaného případu (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 2. října 2003, *Salzgitter v. Komise*, C-182/99 P, EU:C:2003:526, bod 75 a citovaná judikatura).
- 81 Skutečnost, že pouze poskytnutí některých číselných údajů umožňuje odhalit některé chyby ve výpočtu, nestačí k tomu, aby odůvodnění sporného rozhodnutí bylo považováno za nedostatečné, jelikož v rámci přezkumu takového rozhodnutí unijním soudem může tento soud požadovat předložení všech skutečností, které jsou pro něj nezbytné, aby mohl provést důkladný přezkum použitého způsobu výpočtu (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 2. října 2003, *Corus UK v. Komise*, C-199/99 P, EU:C:2003:531, bod 150).
- 82 V rozsahu, v němž vyplývá z přezkumu provedeného v bodech 72 až 77 výše, že oznámení č. 3, které bylo doplněno odůvodněním rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, umožnilo žalobcům pochopit důvody, které vedly k přijetí aktu, který se jich dotýká, cíl, který sleduje a metodu, kterou používá za účelem stanovení výše jejich nároků, musí být argumenty, které předložili za účelem potvrzení nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, které vyplývá z neuvedení detailů výpočtů jejich nároků na důchod, zamítnuty.
- 83 Třetí žalobní důvod tedy musí být zamítnut.
- *K prvnímu žalobnímu důvodu*
- 84 Prvním žalobním důvodem žalobci tvrdí, že oznámení č. 3 je protiprávní a musí být zrušeno, jelikož tím, že zahrnuje sirotčí důchody do částky příjmu, který podléhá omezení stanovenému v článku 81a služebního řádu, vedlo k neoprávněnému snížení částky pozůstalostního a sirotčího důchodu, které jim byly přiznány.
- 85 Zaprvé žalobci zdůrazňují, že výrazy „pozůstalostní důchod[y]“ v množném čísle a „vdov[a] a jiné oprávněné osoby“ použité normotvůrcem v článku 81a služebního řádu se netýkají sirotčích důchodů, avšak případů koexistence mezi pozůstalým manželem/manželkou a rozvedeným bývalým manželem/manželkou nebo mezi pozůstalým manželem/manželkou a dětmi narozenými v předchozím manželství, což jsou případy upravené v člancích 27 a 28 přílohy VIII služebního řádu a v článku 22 prvním pododstavci přílohy VIII služebního řádu.
- 86 Zadržé žalobci uvádějí, že pokud normotvůrce odkazuje na jeden nebo druhý druh důchodu, jasně to vyplývá ze znění ustanovení služebního řádu, jak je tomu zejména v případě čl. 80 odst. 3 a 4 služebního řádu a čl. 21 odst. 1 a 2 a článku 24 přílohy VIII služebního řádu.

- 87 Zatřetí žalobci zdůrazňují skutečnost, že sirotčí a pozůstalostní důchod mají různé účely. Pozůstalostní důchod má zabezpečit pozůstalému manželovi doplněk k příjmům rodiny, aby byla pokryta ztráta příjmu zesnulého manžela, zatímco sirotčí důchod představuje odlišný příspěvek solidarity, který má zaručit nezávislost osiřelých dětí. Takový rozdílný účel dvou druhů důchodů potvrzuje služební řád, když stanoví, že v okamžiku dosažení zletilosti mohou osiřelé děti požádat o zasílání jejich důchodu na účet jiný, než je účet rodiče, který má nárok na pozůstalostní důchod, a že zánik pozůstalostního důchodu nevede k zániku sirotčího důchodu, avšak naopak způsobuje zdvojnásobení jeho výše. Tento rozdílný účel dvou druhů důchodů odůvodňuje rozdílné zacházení s příjmy obdrženy z pozůstalostního důchodu a s příjmy odpovídajícími sirotčímu důchodu, a tak nepoužitelnost článku 81a služebního řádu na poslezně uvedené.
- 88 Podle žalobců protiprávní zahrnutí sirotčího důchodu do částky jejich příjmů, na kterou se vztahuje omezení podle čl. 81a služebního řádu, vedlo ke snížení částky jejich pozůstalostního a sirotčího důchodu, jak v období od 1. července 2012 do 30. září 2013, tak v období po 1. říjnu 2013. Snížení uvedených částek bylo uloženo kvůli překročení stropu stanoveného v článku 81a služebního řádu ve výši 1 629,27 eura za první období a 1 576,92 eura za druhé období. Zohlednění výše sirotčího důchodu 2 088,90 eura při stanovení příjmů, které podléhají uvedenému stropu, bylo rozhodující pro použití snížení částek důchodů vyplácených žalobcům.
- 89 Závěrem uvádějí, že v rozsahu, v němž oznámení, která předcházela oznámení č. 3, jsou stížena stejnou vadou jako poslezně uvedené, a to nesprávným použitím článku 81a služebního řádu na sirotčí důchody, Komise bude muset vyvodit důsledky z rozsudku Tribunálu o zrušení oznámení č. 3, a provést tak nové výpočty pozůstalostního a sirotčího důchodu ve prospěch žalobců se zpětným účinkem podle článku 41 přílohy VIII služebního řádu.
- 90 Komise odmítá argumenty žalobců a uvádí, že článek 81a služebního řádu se týká jak pozůstalostního důchodu, tak sirotčího důchodu.
- 91 Je tedy třeba odpovědět na otázku, zda článek 81a služebního řádu musí být vykládán v tom smyslu, že se týká rovněž sirotčích důchodů.
- 92 Úvodem je třeba zaprvé připomenout, že jak bylo uvedeno v bodě 7 výše, znění čl. 81a odst. 1 písm. a) je následující:
- „1. Bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení, zejména na ustanovení o minimálních částkách pro příjemce pozůstalostního důchodu, nesmí celková částka pro vdovu a jiné oprávněné osoby složená z pozůstalostního důchodu a rodinných přídatků a snížená o daň a jiné povinné odvody přesáhnout:
- a) v případě úmrtí úředníka s úředním postavením uvedeným v článku 35 částku odměny, kterou by úředník obdržel ve stejné platové třídě a ve stejném stupni, kdyby byl nadále ve službě, zvýšenou o rodinné přídatky, které by v takovém případě dostával, a sníženou o daň a jiné povinné odvody [...]“
- 93 Zadruhé, co se týče argumentu Komise připomenutého na jednání, podle něhož z rozsudku Soudu pro veřejnou službu vyplývá, že podle čl. 81a odst. 1 písm. c) služebního řádu byl sirotčí důchod zahrnut do celkové částky čistých důchodů vyplácených právním nástupcům zesnulého úředníka, tj. ve výši, na kterou se může vztahovat strop stanovený v uvedeném článku (rozsudek ze dne 5. února 2016, Bulté a Krempa v. Komise, F-96/14, EU:F:2016:10, bod 53), je třeba uvést, že v této věci dotčení účastníci řízení nezpochybnili otázku legality použití článku 81a služebního řádu na sirotčí důchod, a uvedený Soud pro veřejnou službu ji tedy nemohl s konečnou platností rozhodnout.

- 94 Je třeba zaprvé poznamenat, že sirotčí důchod je upraven v článku 80 služebního řádu, který je zařazen do hlavy V kapitoly 3 služebního řádu nazvané „Důchody a příspěvek v invaliditě“. Tyto důchody představují, jak rovněž vyplývá z judikatury, skutečné důchody, které podléhají jako takové režimu důchodů uvedenému ve služebním řádu (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 23. března 1993, Huet v. Účetní dvůr, T-8/93, EU:T:1994:35, bod 30).
- 95 Je třeba navíc uvést, že způsoby výpočtu sirotčích důchodů jsou stanoveny v kapitole 4, článku 21 přílohy VIII služebního řádu na základě odkazu uvedeného v článku 84 služebního řádu a že název této kapitoly je „Pozůstalostní důchod“. To umožňuje konstatovat, že výraz „pozůstalostní důchod“ používá normotvůrce k tomu, aby definoval nejen důchod pozůstalého manžela/manželky zemřelého úředníka, a to pozůstalostní důchod *stricto sensu*, nýbrž i ustanovení týkající se sirotčích důchodů. Je sice pravda, jak uvádějí žalobci, že některá ustanovení výslovně odkazují na sirotčí důchody, to však nevylučuje, aby se na ně použila i ostatní ustanovení, která je nezmiňují výslovně, jelikož představují skutečné důchody, na které se z tohoto důvodu vztahují ustanovení služebního řádu použitelná obecně na důchody.
- 96 Navíc v rozsahu, v němž článek 81a služebního řádu představuje jedno ze závěrečných ustanovení hlavy V kapitoly 3 služebního řádu a nachází se mezi ustanoveními použitelnými na důchody, mezi něž patří důchody stanovené v článku 80, nemůže být vykládán článek 81a v tom smyslu, že vylučuje sirotčí důchody. Skutečnost, že toto ustanovení používá totiž výraz „pozůstalostní důchod[y]“ v množném čísle, musí být chápána tak, jak uvádí správně Komise, že odkazuje na všechny druhy „důchodů“, u nichž je rozhodnou událostí úmrtí úředníka, což platí nejenom pro pozůstalostní důchod, nýbrž i pro sirotčí důchod. Jak ostatně správně zdůrazňuje Komise, podle čl. 80 prvního až třetího pododstavce služebního řádu a článku 21 přílohy VIII služebního řádu, pozůstalostní a sirotčí důchod spolu souvisí, jelikož výše sirotčího důchodu závisí na výši pozůstalostního důchodu.
- 97 Použití článku 81a služebního řádu na sirotčí důchod nelze zpochybnit argumenty žalobců, jejichž cílem je tvrdit, že výrazy „pozůstalostní důchod“ a „oprávněné osoby“, které jsou uvedeny v článku 81a služebního řádu, se týkají případu koexistence jednak mezi pozůstalým manželem/manželkou a jedním či několika rozvedenými bývalými manželi/manželkami nebo mezi několika rozvedenými manželi/manželkami, což jsou případy upravené v člancích 27 a 28 přílohy VIII služebního řádu, a jednak mezi pozůstalým manželem/manželkou a osiřelými dětmi z minulého manželství zesnulého úředníka, což jsou případy upravené v čl. 22 prvním pododstavci přílohy VIII služebního řádu.
- 98 Článek 28 přílohy VIII služebního řádu, který je relevantním ustanovením v projednávaném případě, totiž stanoví, že v případech koexistence mezi pozůstalým manželem/manželkou a jedním či několika bývalými rozvedenými manželi nebo mezi několika bývalými rozvedenými manželi/manželkami, je stejný pozůstalostní důchod rozdělen úměrně mezi jednotlivými oprávněnými osobami. Co se týče jednoho a téhož důchodu, na výše uvedené situace se nemůže vztahovat pojem „pozůstalostní důchod[y]“ v množném čísle, který se nachází v čl. 81a odst. 1 služebního řádu.
- 99 Kromě toho, kdyby se použití výrazů „důchody“ a „oprávněné osoby“ v čl. 81a odst. 1 služebního řádu týkalo případů koexistence mezi pozůstalým manželem/manželkou a osiřelými dětmi z minulého manželství zesnulého úředníka s výjimkou osiřelých dětí z partnerství zesnulého úředníka a pozůstalého manžela/manželky, vedlo by to, jak správně zdůrazňuje Komise, ke vzniku neodůvodněného rozdílného zacházení mezi jednotlivými dětmi zesnulého úředníka. Zatímco by děti ze svazku zesnulého úředníka s pozůstalým manželem neměli své sirotčí důchody omezeny, jelikož čl. 81a odst. 1 služebního řádu by se na ně nepoužil, důchody osiřelých dětí z předchozího manželství by podle posledně uvedeného ustanovení mohly být omezeny. Takové rozdílné zacházení, které je neodůvodněné a v rozporu se zásadou rovného zacházení, nelze připustit.
- 100 Konečně, co se týče argumentu žalobců, který má zdůraznit, že pozůstalostní a sirotčí důchod mají částečně odlišný účel, je třeba poznamenat, že i kdyby tomu tak bylo, nestačilo by to vzhledem k výše uvedenému k přijetí závěru, že čl. 81a odst. 1 písm. a) služebního řádu se nepoužije na sirotčí důchody.

- 101 Stejně tak argumenty žalobců vycházející z toho, že částečně rozdílný účel pozůstalostního a sirotčího důchodu je potvrzen skutečností, že jednak v okamžiku dosažení zletilosti mohou osiřelé děti požadovat zaslání svého důchodu na účet jiný než je účet rodiče, který má nárok na pozůstalostní důchod a jednak, že zánik pozůstalostního důchodu nevede k zániku sirotčího důchodu, avšak naopak způsobuje zdvojnásobení jeho částky, nemohou zpochybnit použitelnost článku 81a služebního řádu na sirotčí důchody. Tyto dva druhy důchodů jsou totiž společně součástí příjmů rodiny Spagnolli z důvodu úmrtí jednoho z manželů, jejichž celková částka je podle metody výpočtu použité Komisí zohledněna za účelem dodržení zásady zamezení obohacení se rodiny z důvodu úmrtí.
- 102 Kromě toho je třeba poznamenat, že judikatura připustila, že účelem sledovaným sirotčím důchodem uvedeným v čl. 80 čtvrtém pododstavci služebního řádu, tedy důchodem přiznaným osobám, s nimiž se zachází jako s vyživovanými dětmi, je vyrovnat úředníkovi dodatečné náklady na výživu dítěte (rozsudek ze dne 30. ledna 2003, C v. Komise, T-307/00, EU:T:2003:21, bod 53) a je třeba mít za to, že je tomu tak i v případě sirotčích důchodů uvedených zejména v čl. 80 třetím pododstavci služebního řádu, o který se jedná v projednávaném případě, pokud jde o důchod, který je třeba přiznat dětem A. Spagnolliho.
- 103 Účel sirotčího důchodu, kterým je nahradit dodatečné náklady pozůstalého úředníka spojené s výživou vyživovaných dětí, přispívá k cíli, kterým je vytvořit hospodářskou nezávislost uvedených dětí, jak tvrdí žalobci. Vzhledem k tomu, že sirotčí důchod umožňuje vyrovnat dodatečné náklady spojené s výživou dětí, je součástí příjmu rodiny a vztahuje se na něj pravidlo týkající se obohacení z důvodu úmrtí rodiče-úředníka, přičemž dodržování tohoto pravidla zabezpečuje uplatnění stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu.
- 104 Vzhledem k výše uvedenému je třeba mít za to, že článek 81a služebního řádu se vztahuje jak na pozůstalostní důchod, tak i na sirotčí důchod. Metoda výpočtu nároků na důchod, kterou použila Komise v rozsahu, v němž započítává sirotčí důchody do skutečného příjmu, na který se vztahuje strop uvedený v článku 81a, je v souladu s tímto ustanovením.
- 105 První žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout.
- 106 Vzhledem k výše uvedenému musí být žaloba ve věci T-568/16 zamítnuta v plném rozsahu.

Věc T-599/16

- 107 Ve věci T-599/16 žalobci zpochybňují rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek, které Komise přijala, aby získala zpět částky pozůstalostního a sirotčího důchodu, které byly podle Komise neoprávněně vyplaceny žalobcům kvůli tomu, že došlo k chybě v oznámení č. 2, která byla opravena novými výpočty jejich nároků na důchod uvedenými v oznámení č. 3.
- 108 Stejně tak jako ve věci T-568/16 (viz bod 61 výše) a jak bylo zaznamenáno do protokolu o jednání, žalobci se v projednávané věci na jednání rozhodli, že neuplatní argumenty, které mají zpochybnit věcnou správnost skutkových zjištění, a to částek a výpočtů provedených Komisí v jednotlivých oznámeních, a zejména v oznámení č. 2, přičemž však nadále trvají na zpochybnění legality metody výpočtu nároků na důchod, kterou Komise v těchto oznámeních použila.
- 109 Kromě toho na jednání se žalobci rozhodli, že nezpochybní skutečnost, že Komise může použít dokument připojený k žalobní odpovědi, který představuje snímek z obrazovky s výsledkem výpočtu čistého platu úředníka v platové třídě AD 9 platového stupně 2 prostřednictvím počítačového nástroje nazvaného „kalkulačka“.
- 110 V žalobě uplatňují žalobci v podstatě tři žalobní důvody.

- 111 První a druhý žalobní důvod vycházejí z porušení článku 85 služebního řádu. V této souvislosti žalobci uvádějí, že podmínky stanovené v článku 85 služebního řádu, a to jednak existence neoprávněně vyplacené částky a jednak vědomost nebo důkaz o neoprávněném vyplacení částky vyplývajícím z chyby v oznámení č. 2, nejsou v projednávaném případě splněny.
- 112 Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy a zásady řádné péče. V tomto ohledu žalobci rovněž předkládají návrh na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která jim byla údajně způsobena z důvodu porušení zásady řádné správy a zásady řádné péče.
- 113 Komise vznáší námitku nepřípustnosti návrhových žádání směřujících k náhradě škody, která považuje v každém případě za neopodstatněná. Kromě toho zpochybňuje další žalobní důvody a argumenty vznesené žalobci na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení a uvádí, že musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení

– K prvnímu žalobnímu důvodu

- 114 Úvodem je třeba připomenout, že stejně jako ve věci T-568/16 (viz bod 59 výše) nemá rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016 v projednávané věci samostatný obsah, jelikož pouze potvrzuje v podstatě rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek. Žaloba tak musí být zamítnuta jako žaloba směřující proti posledně uvedenému rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. ledna 1989, Vainker v. Parlament, 293/87, EU:C:1989:8, bod 8, a ze dne 6. dubna 2006, Camós Grau v. Komise, T-309/03, EU:T:2006:110, bod 43).
- 115 Prvním žalobním důvodem žalobci uplatňují porušení článku 85 služebního řádu vyplývajících z toho, že se v projednávaném případě nejedná o neoprávněně vyplacené částky. Tento žalobní důvod má tři části. Zaprvé uvádějí, že neexistence neoprávněně platby vyplývá z toho, že nedošlo k chybě týkající se výše příspěvků na vyživované dítě v oznámení č. 2. Zadruhé se domnívají, že neexistence neoprávněně platby vyplývá z protiprávnosti oznámení č. 3 vyplývajících z toho, že v tomto oznámení byly zohledněny sirotčí důchody při výpočtu částky, na kterou se vztahuje strop uvedený v článku 81a služebního řádu. Zatřetí uvádí, že neexistence neoprávněně vyplacené částky vyplývá z nesprávného vyloučení rodinných přídatků z částky fiktivních příjmů (částka A) A. Spagnolliho v tomtéž oznámení.
- 116 Komise namítá, že tři části prvního žalobního důvodu nejsou opodstatněné a musí být zamítnuty. V duplice dodává, že druhá část je nepřipustná v rozsahu, v němž byla uplatněna opožděně.
- 117 Vzhledem k tomu, že první částí prvního žalobního důvodu žalobci opakují argumenty uvedené ve věci T-568/16, které mají zpochybnit skutečnosti, že ve výši fiktivního příjmu (částka A) A. Spagnolliho byla dvakrát zohledněna částka rodinných přídatků a jelikož, jak bylo uvedeno v bodě 108 výše, žalobci na jednání nadále netrvali na zpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění, tedy výpočtů provedených Komisí v jednotlivých oznámeních, je třeba mít za to, že žalobci rovněž vzali zpět tuto část prvního žalobního důvodu.
- 118 V každém případě je třeba uvést, že díky odpovědím poskytnutým Komisí na organizační procesní opatření dne 25. října 2017 bylo zjištěno, že do výše fiktivního příjmu (částka A) A. Spagnolliho, a to 8 937,32 eura, která je uvedena v oznámení č. 2, bylo zahrnuto, jak uvádí Komise, šest příspěvků na vyživované dítě namísto tří. Argumenty žalobců, že do částky 8 937,37 eura byly zaúčtovány běžné přídatky na vyživované dítě, tak byly v každém případě neopodstatněné.

- 119 Co se týče druhé části prvního žalobního důvodu, je třeba konstatovat, že žalobci opakují argumenty uvedené ve věci T-568/16, které se týkají přesného, systematického a teleologického výkladu článku 81a služebního řádu, který vede k závěru, že metoda výpočtu Komise, která spočívá v použití tohoto ustanovení na sirotčí důchody v oznámení č. 3, vede k tomu, že toto oznámení je protiprávní, a nelze tedy na jeho základě prokázat existenci neoprávněně vyplacené částky.
- 120 Tyto argumenty byly ve věci T-568/16 (viz body 92 až 104 výše) zamítnuty jako neopodstatněné. Nemohou tedy incidenčně obstát, jak navrhuje žalobci v rámci této věci. Druhá část tedy musí být zamítnuta jako neopodstatněná, aniž je třeba rozhodnout o námitce nepřípustnosti, kterou v tomto ohledu vznesla Komise (viz bod 116 výše).
- 121 Třetí částí prvního žalobního důvodu žalobci uvádějí, že se nejedná o neoprávněné vyplacení částek kvůli chybám ve výpočtu v oznámení č. 3 a opakují argumenty, které již předložili na podporu svého druhého žalobního důvodu ve věci T-568/16.
- 122 V tomto ohledu je třeba připomenout, že na základě odpovědí poskytnutých Komisí na organizační procesní opatření dne 25. října 2017, se žalobci vzdali zpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění, a to podrobností výpočtů provedených Komisí v jednotlivých oznámeních. Vzali totiž zejména zpět svůj druhý žalobní důvod uplatněný ve věci T-568/16, v němž předložili tytéž argumenty, které byly uvedeny v rámci třetí části prvního žalobního důvodu v projednávané věci, a to argumenty, jejichž cílem je uplatnit, že výpočet v oznámení č. 3 obsahoval chyby týkající se zahrnutí přídavků na vyživované dítě (viz bod 115 výše). Musí se tak vycházet z toho, že žalobci upustili od argumentů uvedených v bodech 115 a 121 výše.
- 123 Pro úplnost je třeba připomenout, že oznámení č. 3 neobsahuje ani pochybení týkající se použití článku 81a služebního řádu (viz bod 104 výše), ani chybu ve výpočtu, co se týče zahrnutí přídavků na vyživované dítě. Článek 81a služebního řádu musí být totiž vykládán v tom smyslu, že se použije na sirotčí důchody. Kromě toho výpočty uvedené v oznámení č. 3 v rozsahu, v němž započítávají tři přídavky na vyživované dítě do částky fiktivního příjmu (částka A) A. Spagnolliho, jak to vyplývá z odpovědí poskytnutých Komisí na organizační procesní opatření dne 25. října 2017, nejsou stíženy chybami, které žalobci uvádějí. Argumenty posledně uvedených, které mají uplatnit neexistenci neoprávněně vyplacených částek, se kvůli chybám ve výpočtu v oznámení č. 3 v každém případě jeví jako neopodstatněné.
- 124 V replice zaprvé žalobci dodávají, že i když byla použita metoda „kalkulačka“ uvedená v bodě 109 výše, nedošlo ke vzniku neoprávněné platby. V tomto ohledu tvrdí, že zaúčtování fiktivního příjmu, tedy částky A, a skutečného příjmu, tedy částky B, A. Spagnolliho není v souladu s článkem 81a služebního řádu a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, toto zaúčtování není v souladu s nezbytností kumulativního zdanění příjmů. Domnívají se totiž, že i kdyby Komise mohla vypočítat unijní daň sečtením platu A. Spagnolliho a částky pozůstalostního důchodu, nemohla by tento souběh zohlednit pro účely použití článku 81a služebního řádu. Podle žalobců je souběh příjmů dvou manželů rozhodující, jelikož vede k zohlednění částky zvýšené o přídavky na vyživované dítě, které obdržel A. Spagnolli při výpočtu skutečného příjmu (částka B), i když je pobíral již před úmrtím své manželky podle článku 67 služebního řádu. Žalobci tedy tvrdí, že tato kumulace je nesprávná.
- 125 Zadruhé žalobci tvrdí, že strop uvedený v článku 81a musí být chápán jako srovnání mezi jednak příspěvky solidarity uvedenými v tomtéž ustanovení, které jsou poskytovány výhradně podle uvedeného článku, a jednak příjmy zesnulého úředníka, které jsou stanoveny fiktivně, jako kdyby byl naživu. Domnívají se tedy, že metoda, která se má použít, by měla být odlišná podle toho, zda pozůstalý manžel je sám úředník, který již před úmrtím pobíral příspěvek na domácnost a příspěvky na vyživované dítě či nikoli. Mají za to, že za předpokladu, že by byl pozůstalý manžel sám úředníkem, příjmy, které jsou mu přiznány z důvodu úmrtí jeho manžela/manželky – úředníka jsou složeny ze součtu částky pozůstalostního důchodu a částky příspěvků na vyživované dítě a z toho vyvozují, že v projednávaném případě skutečný příjem (částka B) musí zahrnovat pouze tyto dvě částky.

- 126 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argumenty uvedené v bodech 124 a 125 výše směřují k uplatnění nových žalobních důvodů týkajících se protiprávnosti oznámení č. 3. Tyto žalobní důvody týkající se protiprávnosti oznámení č. 3, jak bylo připomenuto v bodě 124 výše, byly předloženy poprvé v replice předložené ve věci T-599/16, která se týká zejména zrušení rozhodnutí o neoprávněně vyplacených částek. Nejsou uvedeny, jak bylo uvedeno v bodě 66 výše, v žalobě podané ve věci T-568/16, která se týká zrušení oznámení č. 3, ani v replice podané ve věci T-599/16.
- 127 V rámci věci T-599/16 nemohou žalobci platně zpochybnovat, na základě námítky protiprávnosti ve smyslu článku 277 SFEU a za předpokladu, že tak měli v úmyslu, legalitu oznámení č. 3. Příslušelo jim, pokud to považovali za důvodné, předložit nové dotčené žalobní důvody v rámci věci T-568/16, která se týká tohoto oznámení. Kromě toho otázka posouzení podmínek přípustnosti uvedených žalobních důvodů vzhledem k ustanovení článku 84 jednacího řádu Tribunálu je relevantní pouze v tomto rámci.
- 128 V každém případě, jelikož na jednání žalobci potvrdili, že trvají na dotčených argumentech, a uvedli, že jejich opoždění je odůvodněno skutečností, že obdrželi opožděně informace týkající se výpočtů, které Komise použila při stanovení jejich nároků na důchod, a tedy opožděně pochopili metodu výpočtu použitou Komisí, je třeba poznamenat, že na rozdíl od toho, co tvrdili žalobci na jednání, žádné nové právní a skutkové okolnosti týkající se oznámení č. 3 neodůvodňují možnost, aby začala běžet opětovně lhůta pro podání žaloby na neplatnost uvedeného oznámení.
- 129 Zprvce ze žaloby podané ve věci T-568/16 vyplývá, že žalobci pochopili, že Komise přistoupila k souběhu příjmů, které obdržel pozůstalý manžel a zesnulý manžel (viz bod 74 výše). Samotní žalobci totiž vysvětlují v rámci žaloby ve věci T-568/16, že Komise zohlednila jednak fiktivní příjem (částka A), který je složen z částky čistého platu zesnulého, kdyby zůstal naživu a čistého platu pozůstalého manžela v okamžiku úmrtí, včetně přídavků na tři vyživované děti, a ze skutečného příjmu (částka B), který by manžel obdržel, kdyby se omezení článku 81a nepoužilo, a který je složen ze součtu čistého příjmu pozůstalého manžela, pozůstalostního a sirotčího důchodu.
- 130 Z druhé bylo uvedeno již v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, že vzhledem k tomu, že *ration legis* článku 81a služebního řádu je zamezit tomu, aby se rodina obohatila z důvodu úmrtí úředníka, metoda výpočtu použitá Komisí byla založena na výpočtu rozdílu mezi skutečným příjmem (částka B) a fiktivním příjmem (částka A), aby byl tento rozdíl poměrně odečten od pozůstalostního a sirotčího důchodu.
- 131 Zatřetí složení dvou částek odpovídajících „čistým platům“ A. Spagnolliho, které jsou součástí fiktivních příjmů (částka A) uvedených v oznámení č. 3, a to jednak částka ve výši 7 722,61 eura a jednak částka ve výši 8 084,74 eura se neobjevuje ani v oznámení č. 3 ani v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016, ani v žalobní odpovědi Komise. Takové opomenutí v oznámení č. 3, stejně tak jako v ostatních oznámeních, však nebránilo tomu, aby žalobci pochopili, a tedy ve stanovené lhůtě zpochybnili, a to v rámci žaloby na neplatnost oznámení č. 3 ve věci T-568/16, metodu výpočtu použitou Komisí, která spočívá v souběhu platu pozůstalého manžela a platu zesnulého manžela. Jak přijetí rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek, tak oznámení podrobností výpočtů obsahujících fiktivní platy uvedené v jednotlivých oznámeních nemohou představovat nové skutečnosti, které umožní žalobcům, kteří nevyužili ve stanovené lhůtě možnosti opravných prostředků, které měli vzhledem k aktu nepříznivě zasahujícího do jejich právního postavení, aby předložili nové žalobní důvody týkající se zrušení oznámení č. 3 a obešli lhůtu pro podání žaloby proti uvedenému oznámení.
- 132 Z toho vyplývá, že argumenty uvedené v bodech 124 a 125 výše, které byly předloženy poprvé v replice ve věci T-599/16, jsou pravděpodobně v každém případě podané opožděně v rozporu s článkem 84 jednacího řádu a musí být zamítnuty jako nepřijatelné (obdobně viz rozsudek ze dne 6. července 2000, AICS v. Parlament, T-139/99, EU:T:2000:182, body 59 a 62 a citovaná judikatura, a ze dne 8. března 2007, France Télécom v. Komise, T-340/04, EU:T:2007:81, bod 164 a citovaná judikatura).

133 S ohledem na výše uvedené nelze prvnímu žalobnímu důvodu vyhovět.

– K druhému žalobnímu důvodu

- 134 Svým druhým žalobním důvodem žalobci tvrdí, že v projednávaném případě není splněna zjevná neoprávněnost dávek vyplacených jako pozůstalostní a sirotčí důchody jakožto podmínka uvedená v článku 85 jednacího řádu za účelem stanovení základu pro rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek.
- 135 V tomto ohledu žalobci zaprvé uvádějí, že rozsudky uvedené v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016 nejsou v projednávaném případě relevantní. Tyto rozsudky se totiž týkají situací, které se liší od situace žalobců, tedy situace úředníka, který je příjemcem neoprávněně vyplacených částek a provedl nesprávná prohlášení u dotyčné administrativy nebo úředníka, kterému když byla připsána neoprávněně vyplacená částka, neoznámil pochybení ani nevyjádřil pochybnost, pokud jde o existenci dotčeného pochybení administrativy, aby jí umožnil provést nezbytné ověření. Na rozdíl od situací, kterých se týkají rozsudky zmíněné v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016, bylo v projednávaném případě u administrativy učiněno několik kroků, a to v souladu s povinností jednat s náležitou péčí vyžadovanou po úředníkovi. Těmito kroky se mělo zejména poukázat na to, že pozůstalostní a sirotčí důchody byly podhodnoceny. Podle žalobců právě kvůli uvedeným krokům přijala administrativa oznámení č. 2 a stanovila vyšší nároků na důchod.
- 136 Zadruhé by bylo jednak ze strany Komise nerozumné požadovat, aby žalobci, u nichž došlo k úpravě omezení nároků na důchod, u nichž se domnívali, že jim náleží, nadále požadovali po administrativě, aby ověřila, zda se při výpočtu jejich nároků na důchod nedopustila pochybení. Na druhou stranu, i když oznámení č. 2 obsahuje chybu ve prospěch žalobců, Komise nemůže tvrdit, že A. Spagnolli nesplnil svou povinnost jednat s náležitou péčí, když projednával s administrativou obdržené částky, ani že měl nějakým způsobem uznat, že došlo k chybě v jeho prospěch.
- 137 Zatřetí situace žalobců souvisí s řešením takových složitých právních otázek, jako je otázka, zda přídatky na vyživované dítě musí být zahrnuty do výpočtu omezení stanoveného v článku 81a služebního řádu, či nikoli. Tato složitost neumožňuje kvalifikovat případné pochybení administrativy jako „tak zjevné, že si jí dotčený musel být vědom“.
- 138 Začtvrté administrativa nemůže tvrdit, že pochybnost ohledně chyby, která vedla k neoprávněnému vyplacení, vznikla na základě znění oznámení č. 2, jelikož v pravém sloupci hlavní části této přílohy nadepsaném „nový příjem B. Spagnolliho“ byly zahrnuty šest dávek přídatků na vyživované dítě. Tento sloupec totiž odkazuje na výpočet čistého příjmu (částka B), do něhož je správně zahrnuto šest dávek přídatků na vyživované dítě.
- 139 Zapáté nevědomost o chybě, k níž došlo v oznámení č. 2, vyplývá jasně ze stížnosti podané proti oznámení č. 3. Tato stížnost ukazuje, že zvýšení stanovené v oznámení č. 2 žalobci chápali tak, že souvisí se snížením platu A. Spagnolliho, k němuž došlo po jeho vyslání a s opravou dřívější chyby ve výpočtu v jeho neprospěch, k níž došlo v oznámení č. 1. Uvedené zvýšení žalobci nespojovali s údajnou chybou administrativy ve prospěch A. Spagnolliho při započtení přídatků na vyživované dítě do jeho fiktivního příjmu (částka A).
- 140 Zašesté, jelikož v okamžiku úmrtí jeho manželky byl A. Spagnolli úředníkem AD 12, zatímco v okamžiku přijetí oznámení č. 2 byl úředníkem AD 9 vzhledem k výrazům, které administrativa použila jak v oznámení č. 2, tak v oznámení č. 3, a to „čistý příjem A. Spagnolliho v okamžiku úmrtí“, neexistuje důvod považovat za zvláštní, že čistý příjem v okamžiku úmrtí byl vyšší než v současnosti.

- 141 Komise zaprvé tvrdí, že jelikož se na A. Spagnolliho vztahoval odlišný výpočet stropů pozůstalostního a sirotčího důchodu, který vedl k vyšší čisté částce těchto důchodů v oznámení č. 2, byl si vědom toho, že odlišný výpočet příspěvků na vyživované dítě při definici fiktivního příjmu (částka A) vedl ke změně výše těchto důchodů v uvedeném oznámení. Jinými slovy, jelikož rozdíl mezi částkami uvedenými v oznámení č. 2, které byly nesprávné a částkami uvedenými v oznámení č. 3, vyplývá výhradně ze zahrnutí těchto přídatků na vyživované dítě do fiktivního příjmu – do něhož byly uvedené příspěvky nesprávně započteny dvakrát – a jelikož příspěví A. Spagnolliho ke změně provedené Komisí v oznámení č. 2 bylo rozhodující, podmínka o znalosti neoprávněnosti platby důchodů žalobců je v projednávaném případě splněna.
- 142 Komise zadruhé uvádí, že chyba uvedená v oznámení č. 2 byla v každém případě tak zjevná, že A. Spagnollimu musela být známa. Pouhé přečtení výše fiktivního příjmu a výše skutečného příjmu totiž ukazuje, že druhá částka, která zahrnuje dvojnásobné příspěvky na vyživované dítě, byla nižší než první částka. Tato skutečnost měla upozornit každého pečlivého úředníka a přimět ho k tomu, aby kontaktoval administrativu s cílem oznámit chybu. Kromě toho pouhé přečtení článku 66 služebního řádu by jednoduše ukázalo, že základní plat pozůstalého úředníka platové třídy AD 9 stěží odpovídá částce uvedené v oznámení č. 2, jak potvrzuje ostatně rovněž tištěné znění výpočtu provedeného na základě „kalkulačky“ uvedené v bodě 109 výše, jehož kopie byla přiložena k žalobní odpovědi.
- 143 Navíc podle Komise bylo možno od A. Spagnolliho očekávat splnění povinnosti jednat s náležitou péčí, a to vzhledem k vyšší platové třídě, které dosáhl jako úředník před jeho vysláním do Parmy, tedy platové třídy AD 12.
- 144 Navíc vzhledem k tomu, že je každý úředník povinen znát pravidla služebního řádu, která se v projednávaném případě týkají výše platu úředníka v platové třídě AD 9 (článek 66 služebního řádu) a výše příspěvků na vyživované dítě (čl. 2 odst. 1 přílohy VII, článek 67 a čl. 81 druhý pododstavec služebního řádu), se A. Spagnolli nemůže oprávněně dovolávat toho, že chyba ve výpočtu týkající se stanovení stropu pro pozůstalostní důchody, které pobíral se svými dětmi, nebyla zjevná ve smyslu čl. 85 prvního pododstavce služebního řádu. Vzhledem k tomu, že podle Komise byla tato podmínka splněna, rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek bylo přijato správně a žaloba musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 145 V projednávaném případě je třeba posoudit, zda je Komise oprávněna požadovat podle článku 85 služebního řádu navrácení neoprávněně vyplacených částek, které žalobci obdrželi. Článek 85 služebního řádu stanoví, že „[k]aždá neoprávněně vyplacená částka musí být vrácena, jestliže si byl příjemce vědom, že k takové platbě nebyl důvod, nebo pokud je zřejmé, že mu tato skutečnost musela být známa.“ Z tohoto znění vyplývá, že aby mohla být neoprávněně vyplacená částka vrácena, je třeba prokázat, že příjemce skutečně věděl o neoprávněnosti platby nebo že neoprávněnost platby byla natolik zřejmá, že mu tato skutečnost musela být známa (rozsudky ze dne 11. října 1979, Berghmans v. Komise, 142/78, EU:C:1979:233, bod 9; ze dne 9. září 2008, Ritto v. Komise, F-18/08, EU:F:2008:110, bod 29 a ze dne 21. listopadu 2013, Roulet v. Komise, F-72/12 a F-10/13, EU:F:2013:184, bod 46).
- 146 Článek 85 stanoví, že správa může požadovat vrácení jakékoli neoprávněně vyplacené částky ve dvou případech, a to pokud příjemce věděl o neoprávněnosti platby a pokud tato neoprávněnost platby byla tak zřejmá, že mu tato skutečnost musela být známa.
- 147 Co se týče prvního případu, a to i pokud Komise měla v úmyslu z něj vycházet v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 4. března 2016, administrativní orgán musí prozkoumat, zda příjemce skutečně věděl o neoprávněné povaze platby (rozsudek ze dne 26. června 2013, Achab v. CESE, F-21/12, EU:F:2013:95, bod 44).
- 148 Co se týče druhého případu, je třeba v každém konkrétním případě zohlednit, zda dotčený úředník mohl provést nezbytná ověření (viz rozsudek ze dne 26. června 2013, Achab v. CESE, F-21/12, EU:F:2013:95, bod 45 a citovaná judikatura).

- 149 V projednávaném případě, co se týče prvního případu, za účelem přijetí závěru, že je skutečně prokázáno, že A. Spagnolli skutečně věděl o neoprávněnosti platby, Komise musí prokázat, že zaprvé věděl, že fiktivní příjem (částka A) uvedený v oznámení č. 2 zahrnuje dvojnásobek částky příspěvku na vyživované dítě, zadruhé, že takové zahrnutí bylo nesprávné a zatřetí, že toto zahrnutí vedlo k neoprávněným platbám pozůstalostního a sirotčího důchodu, které byly provedeny na základě oznámení č. 2.
- 150 Tvrzení Komise, podle něhož A. Spagnolli věděl o zahrnutí dvojnásobné částky příspěvků na vyživované dítě do fiktivního příjmu uvedeného v oznámení č. 2, jelikož kontaktoval administrativu, aby dosáhl změny výpočtů jeho nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod, které byly uvedeny v oznámení č. 1, nemůže prokázat, že podmínka vycházející z toho, že věděl o neoprávněnosti platby, byla splněna, a tedy že tři podmínky uvedené v bodě 149 výše byly splněny. Zaprvé jsou tato tvrzení založena na pouhé domněnce. Zadruhé výměna korespondence mezi žalobci a administrativou se týkala chybných výpočtů v oznámení č. 1, a nikoli metody výpočtu použité v oznámení č. 2. Zatřetí, jelikož sám OJ uznal, že v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 je výraz „čistý příjem A. Spagnolliho v okamžiku úmrtí“, který je uveden v oznámení č. 2 pro označení fiktivního příjmu (částka A), neurčitý a chybějící zde podrobnosti částek zahrnutých do uvedeného příjmu, nemůže Komise tvrdit, že A. Spagnolli věděl, že tento příjem zahrnuje šest přídavků pro vyživované dítě ani *a fortiori* že toto zahrnutí bylo nesprávné, ani že tudíž došlo k neoprávněně vyplaceným částkám.
- 151 Vzhledem k tomu, že Komise neprokázala, že žalobce věděl o pochybení ve smyslu článku 85 služebního řádu, je třeba ověřit, zda se v projednávaném případě mohla Komise oprávněně domnívat, že neoprávněnost platby byla tak zřejmá, že A. Spagnollimu musela být tato skutečnost známa, tj. ověřit, zda se jedná o takovou situaci žalobců, jako je situace v druhém případě uvedeném v bodě 146 výše.
- 152 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury dotčený úředník který zdaleka není zbaven povinnosti se nad platbou zamyslet a zkontrolovat ji, je naopak povinen tuto platbu vrátit v případě, že jde o omyl, kterého si všimne běžně pečlivý úředník, který má znát pravidla, jimiž se řídí jeho odměna za práci (rozsudky ze dne 11. července 1979, Broe v. Komise, 252/78, EU:C:1979:186, bod 13 a ze dne 17. ledna 1989, Stempels v. Komise, 310/87, EU:C:1989:9, bod 10).
- 153 Kromě toho z judikatury vyplývá, že skutečnosti, které unijní soud zohledňuje, aby posoudil zjevnou povahu pochybení, kterého se dopustila administrativa, je třeba kromě míry odpovědnosti úředníka, jeho platové třídy a délky jeho služby, zohlednit míru jasnosti ustanovení služebního řádu definujících podmínky pro poskytnutí příspěvku, jakož i významu změn v osobní či rodinné situaci dotčeného úředníka, pokud je vyplacení sporné částky spojeno s posouzením takové situace ze strany administrativy (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. února 2015, CESE v. Achab, T-430/13 P, EU:T:2015:122, bod 31 a citovaná judikatura, a ze dne 27. ledna 2016, DF v. Komise, T-782/14 P, EU:T:2016:29, body 25 a 27).
- 154 Z přezkumu této judikatury vyplývá, že nelze dospět k závěru, že kritérium délky služby má přednost před ostatními kritérii. Naopak z toho vyplývá, že je nutno zohlednit všechny skutečnosti, jelikož okolnosti každého jednotlivého případu mohou odůvodnit, že některá kritéria jsou více zohledněna než ostatní kritéria (rozsudek ze dne 27. února 2015, CESE v. Achab, T-430/13 P, EU:T:2015:122, bod 43).
- 155 Kromě toho není podle ustálené judikatury nutné, aby dotčený úředník měl při plnění své povinnosti jednat s náležitou péčí možnost přesně určit rozsah pochybení, kterého se administrativa dopustila. V tomto ohledu ke vzniku povinnosti dotčené osoby obrátit se na administrativu s požadavkem na provedení nezbytných ověření v tomto ohledu postačí, že má dotčená osoba pochybnost o opodstatněnosti předmětných plateb (viz rozsudek ze dne 21. listopadu 2013, Roulet v. Komise, F-72/12 a F-10/13, EU:F:2013:184, bod 50 a citovaná judikatura).

- 156 Úvodem je třeba zaprvé uvést, že posouzení zjevné povahy pochybení, kterého se dopustila administrativa při stanovení nároků na důchod, na rozdíl od posouzení, zda byla splněna povinnost odůvodnění oznámení o změně uvedených nároků, musí být provedeno na základě údajů, které má dotčený k dispozici v okamžiku, kdy došlo k uvedenému pochybení, a to v projednávaném případě v okamžiku přijetí oznámení č. 2, v závislosti na jeho schopnostech a znalostech souvisejících s jeho platovou třídou, povinnosti jednat s náležitou péčí, kterou lze od něj rozumně očekávat, jakož i v závislosti na jasnosti ustanovení upravujících jeho nároky.
- 157 Zadruhé je třeba poznamenat, že v projednávaném případě posouzení „předpokládané vědomosti“ o neoprávněnosti plateb obdržенých žalobci úzce souvisí jednak s pochopením výpočtů nároků na důchod, které použila samotná administrativa, které umožní zejména zjistit, která částka příspěvků na vyživované dítě musí být započtena do fiktivního příjmu (částka A), a jednak předpokládá přístup k podrobnostem výpočtu, na jehož základě byl stanoven čistý příjem A. Spagnolliho zohledněný ve fiktivním příjmu (částka A).
- 158 Je třeba zaprvé uvést, že výpočet nároků na důchod, který použila Komise, nevyplývá jasně ze znění ustanovení použitelných v projednávané věci.
- 159 Článek 81a služebního řádu nestanoví výslovně souběh příjmů pozůstalého manžela a zesnulého manžela. Tento souběh je podle vysvětlení v rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, která Komise na jednání potvrdila, proveden v zájmu žalobců (viz bod 66 výše). V rozsahu, v němž tento článek neodkazuje na příjem A. Spagnolliho pro účely výpočtu stropu, který nelze překročit, aby se zamezilo obohacení rodiny kvůli úmrtí, neobsahuje uvedený článek informace o částkách, které musí být do tohoto příjmu zahrnuty, zejména co se týče příspěvků na vyživované dítě.
- 160 Článek 81 druhý pododstavec služebního řádu, podle něhož „výše příspěvku na vyživované dítě, který se vyplácí osobě mající nárok na pozůstalostní důchod, však činí dvojnásobek příspěvku stanoveného v čl. 67 odst. 1 písm. b) služebního řádu“ mohl rovněž uvést žalobce v omyl. Z důvodu úmrtí manželky A. Spagnolliho se totiž mohli domnívat, že za účelem zachování užitečného účinku uvedeného ustanovení musí Komise zohlednit dvojnásobek částky příspěvků na vyživované dítě nejen při stanovení skutečného příjmu (částka B), nýbrž i při stanovení fiktivního příjmu (částka A) pozůstalého manžela. Kromě toho formulace, která byla použita v jednotlivých oznámeních při určení poslední uvedené částky, a to „čistý příjem A. Spagnolliho se třemi vyživovanými dětmi v okamžiku úmrtí“, může vést k tomu, že pro A. Spagnolliho je obtížnější rozumět složení fiktivního příjmu (částka A). Uvedená formulace totiž může být chápána v tom smyslu, že fiktivní příjem (částka A) musí být vypočten „v okamžiku úmrtí“, a tedy s ohledem k úmrtí – což by znamenalo započtení dvojnásobku částky příspěvků na vyživované dítě v souladu s čl. 81 druhým pododstavcem služebního řádu – spíše než neexistence této částky – která by naopak znamenala, že by bylo započtena pouze běžná částka příspěvků na vyživované dítě.
- 161 Navíc je třeba zdůraznit, jak potvrdila Komise na jednání, že neexistují obecná prováděcí ustanovení nebo služební pokyny, které by umožnily vysvětlit způsob praktického použití článku 81a služebního řádu v případě, kdy jako v projednávaném případě jsou jak pozůstalý manžel, tak zesnulá manželka, úředníky Unie. Vysvětlení výpočtů, které Komise provedla v oznámení č. 2, bylo provedeno teprve ve fázi rozhodnutí o odmítnutí stížnosti podané proti oznámení č. 3, tedy dne 3. srpna 2015. Teprve v této fázi OJ rozhoduje, že zahrnutí příjmů A. Spagnolliho do výpočtu stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu (částka A) zohledňuje za účelem stanovení stropu uvedeného v článku 81a služebního řádu příjem A. Spagnolliho, který byl vypočten dynamicky, a to podle platební třídy poslední uvedeného v okamžiku výpočtu, na základě fikce, tj. na základě domněnky, že k úmrtí jeho manželky nedošlo, a tudíž byla do uvedeného příjmu zahrnuta běžná částka příspěvků na vyživované dítě.

- 162 Zadržet je třeba připomenout, že ani oznámení č. 1 a č. 1a, ani oznámení č. 2 neobsahovaly podrobnosti o složení částek fiktivních příjmů A. Spagnolliho (částka A). Nelze tedy tvrdit, že žalobci měli dostatek informací, aby konstatovali nebo alespoň měli podezření, že zaprvé v oznámení č. 2 Komise započítala dvojnásobek částky přídatků na vyživované dítě do fiktivního příjmu (částka A) A. Spagnolliho, zadržet toto zahrnutí bylo nesprávné a zatřetí uvedené zahrnutí vedlo k neoprávněné platbě.
- 163 Vzhledem k tomu, že oznámení č. 1 bylo založeno na nesprávných výpočtech a opraveno na základě oznámení č. 1a, které bylo přijato tentýž den jako oznámení č. 2, nemohl A. Spagnolli na jeho základě pochopit podrobnosti výpočtů uvedených v oznámení č. 2. Stejně tak oznámení č. 1, které zohlednilo odlišný příjem a bylo přijato v návaznosti na kroky, které A. Spagnolli podnikl kvůli podhodnocení jeho nároků na důchod, nepředstavuje akt umožňující se domnívat, že si posledně uvedený nemohl nevšimnout chyby při výpočtu uvedeném v oznámení č. 2, která vedla k neoprávněné platbě, nebo se domnívat, že přispěl k tomu, že došlo k uvedenému pochybení při výpočtu, a tedy k tomu, že žalobci obdrželi neoprávněnou platbu.
- 164 Kromě toho opětovné provedení výpočtů uvedených v oznámení č. 2, které bylo možno provést na základě dokumentů, jež předložila Komise v odpověď na organizační procesní opatření dne 25. října 2017, ukazuje, že zahrnutí příspěvků na vyživované dítě ve dvojnásobné výši, tedy šesti příspěvků na vyživované dítě namísto tří, do fiktivního příjmu (částka A) ovlivnilo rovněž stanovení daně použitelné na uvedený příjem. Z toho vyplývá, že rozdíl mezi částkou, kterou nesprávně obdrželi žalobci na základě oznámení č. 2, a částkou, kterou naproti tomu měli obdržet, nevyplývá z jednoduchého odečtení tří příspěvků na vyživované dítě. Ačkoli se Komise snaží zlehčit chybu v oznámení č. 2 tím, že ji omezuje na zahrnutí šesti příspěvků na vyživované dítě namísto tří, neodpovídá to skutečnosti, a zejména v případě chybějících podrobností o výpočtu na základě fiktivního příjmu (částka A) nebyla taková chyba vůbec zjevná.
- 165 Kromě toho je třeba zdůraznit, že v rámci rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015 samotný OJ výslovně tvrdí, že postupný přezkum jednotlivých oznámení o určení nároků na důchod vede k připuštění, že metoda použitá Komisí „nebyla přímo srozumitelná“.
- 166 Je třeba navíc poznamenat, že úředníci Komise, a to úředníci oddělení PMO.4, u nichž se předpokládá, že znají a používají v rámci práce metodu výpočtu nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod, se několikrát dopustili pochybení při výpočtu nároků žalobců, jak dokazují jednotlivá oznámení, která po sobě následovala. Oznámení č. 1 ze dne 29. července 2011 totiž bylo opraveno oznámením č. 1a ze dne 17. dubna 2012 a oznámením č. 2 z téhož dne. Toto oznámení bylo opraveno a nahrazeno oznámením č. 3 ze dne 6. února 2015. I kdyby se A. Spagnolli mohl odvolat na kalkulačku uvedenou v bodě 109 výše, neprokazovalo by to, že pochybení bylo natolik zjevné, že tato skutečnost musela být A. Spagnollimu známa. Kromě toho možnost použít kalkulačku předpokládá znalost podrobností výpočtů použitých Komisí, jelikož se jedná o manuální vložení jednotlivých částek zohledněných při stanovení nároků na důchod.
- 167 Konečně, co se týče povinnosti jednat s náležitou péčí, která je vyžadována po úředníkovi v platové třídě odpovídající platové třídě A. Spagnolliho, nemůže tato povinnost vyžadovat, aby v případě několika chybějících relevantních údajů v oznámeních o určení nároků dotčených v projednávaném případě, v případě nejasných ustanovení služebního řádu a existence několika pochybení, kterých se postupně dopustila samotná administrativa, musel dotčený úředník, který již podnikl několik kroků, nadále kontaktovat administrativu, aby dosáhl následného ověření výpočtů, které provedla, pokud je spokojen s dosaženým výsledkem, zejména na základě kroků, které sám podnikl. V takové situaci, jako je situace v projednávané věci, je rozumné očekávat, že v návaznosti na několik kroků, které A. Spagnolli u Komise podnikl, posledně uvedená správně posoudila jeho situaci a neprovedla neoprávněné platby. Požadovat po něm, aby se neustále obracel na administrativu, i když může rozumně očekávat, že dosáhl správného posouzení svých nároků na pozůstalostní a sirotčí důchod,

jelikož administrativa opravila chybu v prvním oznámení o určení nároků na důchod, zejména na základě jeho kroků, by bylo v rozporu s tím, co je od něj rozumné očekávat na základě povinnosti jednat s náležitou péčí.

- 168 Z výše uvedeného vyplývá, že argumenty Komise, že pouhé přečtení vyšší částky fiktivního příjmu uvedeného v oznámení č. 2 ve vztahu ke skutečnému příjmu uvedenému v tomto oznámení by mohlo stačit ke vzniku pochybnosti ohledně nesrovnalosti, nemohou obstát. Vzhledem k obtížnému pochopení metody výpočtu použitého Komisí, k chybějícím obecným prováděcím ustanovením či služebním pokynům, které mohly upřesnit rozsah a praktické použití článku 81a služebního řádu, k obtížnostem při výkladu tohoto ustanovení (viz body 92 až 104 výše), k některým chybějícím podrobnostem o výpočtech, které Komise provedla v jednotlivých oznámeních, k použití výrazu „čistý příjem A. Spagnolliho v okamžiku úmrtí“, u něhož samotný OJ uznal v prvním rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 3. srpna 2015, že je nejasný a k různým pochybením, k nimž došlo, nemůže Komise tvrdit, že neoprávněnost plateb, které žalobci obdrželi na základě oznámení č. 2, byla tak zjevná, že dotčenému úředníkovi musela být vzhledem k jeho platové třídě známa (*a contrario* viz rozsudek ze dne 9. září 2008, *Ritto v. Komise*, F-18/08, EU:F:2008:110, bod 34, v jehož rámci žalobce nemohl uplatnit údajnou nejednoznačnost znění relevantních ustanovení).
- 169 Jinými slovy, nelze tvrdit, že kvalifikace a znalosti spojené s platovou třídou A. Spagnolliho mu mohly na základě pouhého přečtení oznámení č. 2 umožnit překonat obtížnosti spojené s právním výkladem ustanovení služebního řádu dotčeného v projednávaném případě, identifikovat výpočty použité Komisí a pochopit, že oznámení č. 2 bylo stíženo vadou, která vedla k neoprávněně vyplacené částce.
- 170 Vzhledem k tomu, že není v projednávaném případě splněna podmínka týkající se důkazu o nesprávnosti platby, Komise nebyla oprávněna požadovat po žalobcích, aby vrátili neoprávněně vyplacené částky.
- 171 Rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek tedy musí být zrušeno, aniž je třeba rozhodnout o třetím žalobním důvodu směřujícím ke zrušení.

K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě škody

- 172 Žalobci předkládají argumenty, podle kterých administrativě vznikla odpovědnost, a navrhují tak, aby jim byla nahrazena jejich majetková a nemajetková újma.
- 173 Zprv, co se týče protiprávního jednání Komise, žalobci tvrdí, že toto protiprávní jednání bylo prokázáno jednak vysvětlením důvodů, podle nichž jak oznámení č. 3, tak rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek bylo protiprávní, a jednak tím, že v rámci třetího žalobního důvodu bylo prokázáno, že zpoždění delší než rok při přezkoumání rozhodnutí o stanovení nároků na důchod a přijetí rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek představovalo v projednávaném případě obzvláště závažné pochybení ze strany Komise a nesplnění povinnosti jednat s náležitou péčí.
- 174 Co se týče zejména porušení zásady řádné správy, žalobci uvádějí, že jelikož oznámení č. 2 bylo přijato ve formálním řízení na individuální žádost, mohl A. Spagnolli oprávněně vycházet ze správnosti uvedeného oznámení, aby učinil důležité životní rozhodnutí, zejména aby přistoupil ke svému vyslání do Parmy. Komise nemůže čekat tři roky, než provede ověření výpočtů, a dokonce požadovat se zpětnou účinností vrácení neoprávněně vyplacených částek, aniž poruší zásadu řádné správy a svou povinnosti jednat s náležitou péčí vůči A. Spagnollimu.
- 175 Co se týče zejména povinnosti jednat s náležitou péčí, administrativa měla ukončit jakékoli interní ověřování a přijmout případný opravný akt o vrácení neoprávněně vyplacených částek ve lhůtě, která nepřekročí jeden rok po přijetí oznámení č. 2. Kromě toho v okamžiku přijetí rozhodnutí o změně nároků na důchod žalobců měla administrativa zohlednit zvláštnost okolností v projednávaném

případě, zejména přítomnost nezletilých dětí, přestěhování rodiny do Parmy, obtížnosti spojené se zrušením rozhodnutí o vyslání v rámci EFSA po určité době. Administrativa totiž nemůže tvrdit, že neznala tyto okolnosti vzhledem k několika kontaktům, které A. Spagnolli uskutečnil a které potvrzují výměna e-mailů, k níž došlo od listopadu 2011 do dubna 2012 a kterou žalobci předložili. Kromě toho administrativa nemůže tvrdit, že neznala pravidla a zásady, které i v unijním právu upravují situaci nezletilých dětí, které se přestěhují z jednoho členského státu do druhého. Tato pravidla a zásady vyplývají zejména z článku 12 Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí uzavřené v Haagu dne 25. října 1980 a z článku 10 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243), podle nichž se nezletilé dítě považuje za integrované v sociálním prostředí státu, na jehož území se nachází, rok po svém přestěhování a které vyžadují, aby jeho situace a jeho práva byla neprodleně definována ve lhůtě, která nepřekračuje obvykle jeden rok. Konečně žalobci dodávají, že snížení fiktivního příjmu (částka A) následně po zahrnutí příjmu A. Spagnolliho do výpočtu fiktivního a skutečného příjmu (částky A a B) představuje nesplnění povinnosti jednat s náležitou péčí v rozsahu, v němž vyplývá z diskreční pravomoci administrativy, a nikoli jí přesně vymezené pravomoci, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise.

- 176 Zadruhé, co se týče nemajetkové a majetkové újmy, žalobci uvádí, že přijetí rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek jim způsobilo nemajetkovou újmu, která vyplývá z narušení a destabilizace jejich citových a sociálních vztahů kvůli změně místa bydliště, k níž došlo či která se uskuteční v budoucnosti v případě, že by byl A. Spagnolli nucen se vzhledem k novým ekonomickým podmínkám vrátit na pracovní místo úředníka v platové třídě AD 12 v Komisi v Bruselu (Belgie). Tato újma odpovídá rozdílu mezi odměnou, kterou obdrží A. Spagnolli jako úředník v platové třídě AD 9, a odměnou, kterou by obdržel, kdyby zůstal úředníkem v platové třídě AD 12 během jednoho roku, jelikož rok představuje přiměřenou lhůtu pro přijetí a upřesnění rozhodnutí změnit místo zaměstnání a bydliště.
- 177 Žalobci dále tvrdí, že jednání Komise jim způsobilo majetkovou újmu, když Komise provedla se zpětnou účinností a s nepřiměřeným zpožděním zásadní změnu v jejich ekonomických podmínkách. Žalobci se domnívají, že tato újma je složena jednak z částky neoprávněně vyplacených plateb, kterou Komise požaduje, a jednak rozdílu mezi vyšší důchodu stanovenou v oznámení č. 2 a vyšší stanovenou v oznámení č. 3 od okamžiku nabytí účinnosti posledně uvedeného oznámení do okamžiku, kdy by se rodina mohla znovu přestěhovat na místo svého předchozího bydliště. Tato lhůta se odhaduje na jeden rok od rozhodnutí projednávané věci.
- 178 Žalobci dodávají, že první část majetkové újmy ztratí svůj smysl v případě zrušení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek. Stejně tak, druhá část majetkové újmy zanikne, pokud bude vyhověno návrhu na zrušení oznámení č. 3, který byl předložen v rámci žaloby ve věci T-568/16.
- 179 Zatřetí, žalobci tvrdí, že příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním Komise a újmou, za niž požadují náhradu, je jednoznačně prokázána, jelikož i když se k přestěhování do Parmy rozhodl A. Spagnolli a toto rozhodnutí nelze přičíst administrativě, zaviněné prodloužení při přijetí oznámení č. 3 a rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek způsobilo výše uvedené újmy.
- 180 Komise zpochybňuje jak přípustnost, tak opodstatněnost návrhových žádání směřujících k náhradě škody.

– *K přípustnosti*

- 181 Komise má za to, že žalobci nejsou oprávněni se na podporu svého návrhu na náhradu nemajetkové újmy dovolávat protiprávní povahy jednání administrativy, které nemá povahu rozhodnutí, jelikož nepodali nejprve návrh na náhradu škody podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu a poté stížnost podle

čl. 90 odst. 2 služebního řádu proti výslovnému nebo implicitnímu zamítnutí tohoto návrhu. Podle Komise totiž lze žalobu na náhradu škody k Tribunálu podat teprve po výslovném nebo implicitním zamítnutí této stížnosti (viz rozsudek ze dne 12. července 2011, Komise v. Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, bod 61 a citovaná judikatura).

- 182 Komise dále tvrdí, že žalobci nejsou oprávněni podat návrh na náhradu majetkové újmy, jejímž předmětem je částka, kterou žalobci musí vrátit administrativě, pokud budou jejich návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek zamítnuta (viz rozsudek ze dne 24. ledna 1991, Latham v. Komise, T-27/90, EU:T:1991:5, bod 38 a citovaná judikatura). Zpochybňuje tedy přípustnost návrhu směřujícího k náhradě první části majetkové újmy (viz body 177 až 178 výše).
- 183 Žalobci namítají, že návrh na náhradu nemajetkové újmy je přípustný v rozsahu, v němž je založen na přímých důsledcích aktů, jejichž zrušení navrhuje. Ve skutečnosti totiž zejména prodlení administrativy při úpravě jejich práv a při přijetí rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek způsobilo újmu vyplývající z narušení rodinné situace žalobců, kvůli němuž požadují náhradu. Tato újma spočívá v narušení a destabilizaci citových a sociálních vztahů žalobců kvůli změně místa bydliště, k níž došlo či se uskuteční v budoucnosti v případě, že by byl A. Spagnolli nucen se vzhledem k novým ekonomickým podmínkám vrátit na své pracovní místo úředníka v platové třídě AD 12 v Komisi v Bruselu. Uvedená újma odpovídá rozdílu mezi odměnou, kterou obdrží A. Spagnolli jako úředník v platové třídě AD 9, a odměnou, kterou by získal, kdyby zůstal úředníkem v platové třídě AD 12 během jednoho roku, jelikož rok představuje přiměřenou lhůtu pro přijetí a konkretizaci rozhodnutí změnit místo zaměstnání a bydliště.
- 184 Co se týče části majetkové újmy odpovídající částce uvedené v rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek, žalobci uvádějí, že v judikatuře citované Komisí nenapadá žalobce akt, který nepříznivě zasahuje do jeho právního postavení a podává následně žalobu na náhradu škody vyplývající z uvedeného aktu, o což se však v projednávaném případě nejedná, jelikož akty nepříznivě zasahující do právního postavení žalobců, a to oznámení č. 3 a rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek byly předmětem žaloby na neplatnost.
- 185 Zprv, co se týče námítky nepřípustnosti návrhu na náhradu nemajetkové újmy, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je v rámci systému opravných prostředků zavedených články 90 a 91 služebního řádu žaloba na náhradu škody, která představuje samostatný právní prostředek ve vztahu k žalobě na neplatnost, přípustná pouze tehdy, pokud jí předcházela postup před zahájením soudního řízení v souladu s ustanoveními služebního řádu. Tento postup se liší podle toho, zda škoda, jejíž náhrada je požadována, vyplývá z aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu nebo z jednání administrativního orgánu, které nemá rozhodovací povahu. V prvním případě přísluší dotčené osobě podat ve stanovené lhůtě stížnost proti dotyčnému aktu k OJ. Naproti tomu ve druhém případě musí být správní řízení zahájeno podáním žádosti ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu s cílem získat náhradu škody. Teprve výslovné či implicitní zamítnutí této žádosti představuje rozhodnutí nepříznivě zasahující do právního postavení, proti kterému lze podat stížnost, a teprve po výslovném či implicitním zamítnutí této stížnosti může být podána žaloba na náhradu škody k Tribunálu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2012, Komise v. Nanopoulos, T-308/10 P, EU:T:2012:370, bod 33; viz rovněž rozsudek ze dne 11. května 2010, Nanopoulos v. Komise, F-30/08, EU:F:2010:43, bod 83 a citovaná judikatura).
- 186 Nemajetková újma, jejíž náhradu žalobci požadují, vznikla kvůli údajnému prodlení Komise při rozhodnutí o jejich právech a při oznámení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek žalobcům, tj. jak Komise správně zdůrazňuje, jednání administrativy, které nemělo povahu rozhodnutí a které nesouvisí přímo s obsahem rozhodnutí, jejichž zrušení žalobci požadují. Kromě toho z judikatury vyplývá, že opožděné jednání nepředstavuje v zásadě akt nepříznivě zasahující do právního postavení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. května 2010, Nanopoulos v. Komise, F-30/08, EU:F:2010:43, bod 99 a citovaná judikatura).

- 187 V důsledku toho žalobci musí dodržet postup před zahájením soudního řízení ve dvou etapách, jak je uveden v bodě 185 výše, a to podání žádosti podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu směřujícího k náhradě škody a následně podání stížnosti proti případnému rozhodnutí o zamítnutí návrhu na náhradu škody.
- 188 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že jak Komise správně uvádí, dvouetapový postup před zahájením soudního řízení stanovený v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu nebyl dodržen.
- 189 Návrh na náhradu nemajetkové újmy, který žalobci podali, je tedy třeba odmítnout jako nepřipustný.
- 190 Zadruhé, co se týče námítky nepřipustnosti návrhu na náhradu majetkové újmy, jehož předmětem je částka, kterou musí žalobci vrátit administrativě v případě zamítnutí jejich návrhových žádání znějících na zrušení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek, o přípustnosti uvedeného návrhu není třeba rozhodnout. Rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek totiž bylo v projednávaném případě zrušeno. Samotní žalobci výslovně v žalobě uvádějí, že „tato část majetkové újmy“ je bezpředmětná v případě zrušení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek (viz bod 178 výše). Návrh na náhradu první části majetkové újmy tedy musí být považován za subsidiární vůči návrhu na zrušení rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek.

– *K věci samé*

- 191 Ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v bodě 190 výše, není třeba rozhodnout o opodstatněnosti návrhu žalobců na náhradu první části majetkové újmy.
- 192 Co se týče návrhu na náhradu druhé části majetkové újmy, žalobci předkládají argumenty, podle kterých vznikla odpovědnost administrativy (viz body 172 až 179 výše), a požadují tedy náhradu škody, zejména druhou část majetkové újmy (viz bod 177 výše), která představuje rozdíl mezi výši důchodů stanovenou v oznámení č. 2 a částkou stanovenou v oznámení č. 3 od okamžiku nabytí účinnosti tohoto posledně uvedeného oznámení do okamžiku, kdy rodina bude schopna se přestěhovat do místa svého původního bydliště, přičemž tuto dobu odhadují na jeden rok od rozhodnutí této věci.
- 193 Komise namítá, že žalobci neprokázali, že podmínky pro vznik mimosmluvní odpovědnosti administrativy jsou v projednávaném případě splněny. Zaprvé uvádí, že co se týče protiprávního jednání vyplývajícího z porušení zásad a povinností uplatněných žalobci, má „přesně vymezenou pravomoc“, která ji ukládá povinnost přijmout rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek, jelikož byla dodržena lhůta pěti let a podmínky uvedené v článku 85 služebního řádu byly splněny. Takové konkrétní okolnosti, jako je jednání dotčeného s náležitou péčí, nebo účinky, které mohou mít nesprávně vypočtené důchody nepřímo na jeho životní volbu, nemohou bránit uvedenému přijetí rozhodnutí. Ostatně rozhodnutí požádat o vyslání do Parmy s platovými podmínkami, které jsou v porovnání s podmínkami v místě původního přidělení v Bruselu nevýhodnější, vyplývají výhradně z rozhodnutí A. Spagnolliho. Navíc byl A. Spagnolli několikrát vyslechnut administrativou, která v souladu se zásadou řádné správy vždy reagovala neprodleně na jeho žádosti, jak vyplývá z korespondence mezi nimi. Kromě toho údajné nesplnění povinnosti jednat s náležitou péčí je nepodložené a nemůže vést k protiprávnosti napadeného rozhodnutí, jelikož podle judikatury se tato povinnost nemůže odchýlit od zásady legality (rozsudek ze dne 23. října 2012, Eklund v. Komise, F-57/11, EU:F:2012:145, bod 83). Dále údajné legitimní očekávání, pokud jde o nedotknutelnost výpočtů nároků na důchod, nemohlo vzniknout, jelikož Komise neposkytla přesná ujištění a oznámení obsahující výpočty nároků na důchod stále obsahovaly údaj, že podle článku 41 přílohy VIII služebního řádu si OoJ vyhrazuje právo provést jakýkoli přezkum a v případě potřeby změnit své rozhodnutí, případně se zpětným účinkem na základě důkazů, které má k dispozici. Konečně, jelikož podmínky v článku 85 služebního řádu pro přijetí rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek byly splněny, žalobci nemohou tvrdit, že toto rozhodnutí je protiprávní.

- 194 Zadruhé neexistuje příčinná souvislost mezi jednak rozhodnutím o vrácení neoprávněně vyplacených částek a jeho výkonem a jednak životními rozhodnutími žalobců, která jim mohou způsobit újmu, jak tvrdí. Alberto Spagnolli se totiž svobodně rozhodl přestěhovat do Parmy, a jelikož jeho vyslání bylo stanoveno na omezenou dobu pěti let, jeho návrat do Bruselu a jeho údajně negativní důsledky na citové a sociální vazby byly předvídatelné. Uplatňovaná újma tedy nemůže souviset s údajným protiprávním jednáním Komise. Vzhledem k tomu, že vrácení neoprávněně vyplacených částek se ostatně uskutečňuje podle splátkového kalendáře, žalobci nemohou tvrdit, že toto vrácení je natolik závažné, že A. Spagnolli bude muset ukončit své přeložení do Parmy.
- 195 Podle ustálené judikatury závisí opodstatněnost žaloby na náhradu škody podané na základě článku 270 SFEU na splnění souboru podmínek, a sice protiprávnost jednání vytykánoho orgánů, skutečná existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou škodou (rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, EU:C:1994:211, bod 42, a ze dne 21. února 2008, Komise v. Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, bod 52). Tyto tři podmínky jsou kumulativní. Nesplnění jedné z nich stačí k zamítnutí žaloby na náhradu škody.
- 196 Kromě toho mimosmluvní odpovědnost orgánů, je-li uplatněna na základě článku 270 SFEU, může být založena z důvodu samotné protiprávnosti aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení nebo jednání, které nemá charakter rozhodnutí, a to aniž je třeba zkoumat, zda se jedná o dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům (viz rozsudky ze dne 16. prosince 2010, Komise v. Petrilli, T-143/09 P, EU:T:2010:531, bod 46 a citovaná judikatura, a ze dne 11. května 2010, Nanopoulos v. Komise, F-30/08, EU:F:2010:43, bod 131 a citovaná judikatura).
- 197 Dále podle ustálené judikatury, škoda, jejíž náhrada se požaduje v rámci žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti Unie, musí být skutečná a určitá, přičemž přísluší žalobci toto prokázat (viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2006, Agraz a další v. Komise, C-243/05 P, EU:C:2006:708, bod 27 a citovaná judikatura). Přísluší posledně uvedenému, aby předložil přesvědčivé důkazy jak o existenci, tak o rozsahu škody, kterou uplatňuje (viz rozsudek ze dne 16. září 1997, Blackspur DIY a další v. Rada a Komise, C-362/95 P, EU:C:1997:401, bod 31 a citovaná judikatura).
- 198 V projednávaném případě žalobci tvrdí, že nepřiměřené prodlení a zpětný účinek oznámení č. 3 a rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek vedly k významné změně ekonomických podmínek, kvůli nimž rodina Spagnolli přijala rozhodnutí přestěhovat se do Parmy a trvala na něm.
- 199 Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek bylo zrušeno, oznámení č. 3 nebude mít zpětné účinky. Žalobci tedy nemohou tvrdit, že utrpěli újmu v důsledku změny svých ekonomických podmínek v období od přijetí oznámení č. 2 do přijetí oznámení č. 3. Kromě toho, co se týče období po přijetí oznámení č. 3, pokud by bylo vyhověno návrhu na náhradu škody odpovídající rozdílu mezi částkou důchodů stanovenou v oznámení č. 2 a částkou stanovenou v oznámení č. 3 za jeden rok (viz bod 192 výše), vedl by tento návrh k tomu, že by se částečně obešlo zamítnutí žaloby na neplatnost, která byla podána proti tomuto posledně uvedenému oznámení. Uvedené zamítnutí totiž implikuje, že nároky na důchod žalobců budou vypočteny od okamžiku přijetí oznámení č. 3 na základě posledně uvedeného oznámení. Tento návrh na náhradu škody je tedy nepřijatelný.
- 200 V každém případě, jak bude prokázáno níže, jelikož údajná újma žalobců vyplývá přímo z jejich životního rozhodnutí, a nikoli z protiprávního jednání administrativy, existence příčinné souvislosti mezi jednáním a uvedenou újmou není dostatečně přímá k přijetí závěru, že Komisi vznikla mimosmluvní odpovědnost.
- 201 Zprv, jak zdůrazňuje správně Komise, vyslání A. Spagnolliho do Parmy se uskutečnilo na jeho žádost a bylo stanoveno na omezenou dobu pěti let. Kromě toho rozhodnutí o vyslání A. Spagnolliho bylo přijato dne 10. října 2011 (viz bod 19 výše), tedy po přijetí oznámení č. 1, dne 29. července 2011 (viz bod 18 výše), které nesprávně stanovilo nároky na důchody žalobců, jak tvrdí samotní žalobci a jak

vyplývá z přijetí jak oznámení č. 1a, tak oznámení č. 2 dne 17. dubna 2012. Z toho vyplývá, že volba přestěhovat se do Parmy a vystavit děti dočasnému přestěhování v souladu s podmínkami smlouvy o vyslání a přijmout životní a platové podmínky, které se liší od podmínek předcházejícím uvedenému vyslání, bylo nezávislé na jakémkoli posouzení nebo přezkumu nároků na důchod žalobců. Kromě toho možnost změnit v jakémkoli okamžiku práva žalobců podle článku 41 přílohy VIII služebního řádu byla výslovně stanovena ve všech oznámeních přijatých administrativou, což vede k odmítnutí argumentů žalobců, podle kterých se mohli spolehnout na stabilitu svých ekonomických podmínek.

- 202 Zadruhé rozhodnutí zůstat v Parmě, což se údajně ukázalo, že se negativně dotýká ekonomických podmínek žalobců, bylo přijato podle jejich tvrzení na základě oznámení č. 2, které bylo přijato dne 17. dubna 2012 (viz bod 20 výše). Podle žalobců zaviněné prodlení administrativy začalo rok po přijetí tohoto oznámení, jak vyplývá z jejich argumentů, podle nichž přiměřená lhůta, v níž interní ověřování musí být ukončeno přijetím opravného aktu a aktu o vrácení neoprávněně vyplacených částek, nesmí překročit jeden rok.
- 203 Žalobci nemohou tvrdit, že zaviněné prodlení administrativy způsobilo jejich „nepříznivé“ rozhodnutí zůstat v Parmě, které vedlo k újmě, která podle nich odpovídá rozdílu mezi tím, co obdrželi na základě oznámení č. 2 a tím, co měli obdržet na základě oznámení č. 3. Je totiž třeba konstatovat, že kdyby napadené akty byly přijaty v údajně „přiměřené lhůtě“ jednoho roku po přijetí oznámení č. 2, bylo by možné očekávat změnu ekonomických podmínek nepříznivých pro žalobce, kteří by nemohli obdržet „neoprávněně vyplacené“ dávky vyplývající z použití oznámení č. 2 během přibližně tří let. Z toho vyplývá, že i kdyby oznámení č. 3 a rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek bylo přijato opožděně, toto zpoždění by nezpůsobilo žalobcům újmu, jak tvrdí.
- 204 Vzhledem k tomu, že chybí příčinná souvislost mezi jednáním administrativy a údajnou újmou, odpovědnost Komise nemůže vzniknout, a tedy návrh na náhradu druhé části majetkové újmy se zamítá.
- 205 Vzhledem k výše uvedenému je třeba ve věci T-599/16 zrušit rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek a ve zbývajících částech žalobu zamítnout.
- 206 Vzhledem k tomu, že rozhodnutí o vrácení neoprávněně vyplacených částek se zrušuje, musí Komise vyvodit důsledky ze zrušujícího rozsudku, pokud jde zejména o částky, které již byly předmětem srážek z platební pásky A. Spagnolliho. Naproti tomu v rozsahu, v němž žaloba na neplatnost oznámení č. 3 byla zamítnuta, jsou nároky na důchod žalobců nadále stanoveny do budoucna tímto oznámením, od okamžiku jeho přijetí do případného nového rozhodnutí o změně jejich nároků přijatého Komisí v souladu s článkem 41 přílohy VIII služebního řádu.

K nákladům řízení

- 207 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 134 odst. 3 téhož řádu platí, že pokud měl každý účastník ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese jednotliví účastníci vlastní náklady řízení.
- 208 V projednávaném případě vzhledem k úzké souvislosti věcí, která odůvodnila jejich spojení, a vzhledem k tomu, že žalobci neměli úspěch ve věci T-568/16, kdežto ve věci T-599/16 neměla částečně úspěch Komise stran návrhu na neplatnost, budou okolnosti projednávaného případu správně zohledněny rozhodnutím, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení v každé věci (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 23. listopadu 2011, Jones a další v. Komise, T-320/07, nezveřejněný, EU:T:2011:686, bod 158).

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Ve věci T-568/16 se žaloba zamítá.**
- 2) **Ve věci T-599/16 se rozhodnutí PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 Úřadu „pro správu a vyplácení individuálních nároků“ Evropské komise (PMO) ze dne 17. srpna 2015 o vrácení neoprávněně vyplacených částek žalobcům z titulu pozůstalostního a sirotčího důchodu zrušuje a ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení vynaložené v každé této věci.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. června 2018.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	2
Skutečnosti předcházející sporu	4
Řízení	5
Návrhová žádání účastníků řízení	6
Právní otázky	7
Věc T-568/16	7
K přípustnosti	7
K věci samé	9
– K třetímu žalobnímu důvodu	9
– K prvnímu žalobnímu důvodu	12
Věc T-599/16	15
K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení	16
– K prvnímu žalobnímu důvodu	16
– K druhému žalobnímu důvodu	19
K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě škody	24
– K přípustnosti	25
– K věci samé	27
K nákladům řízení	29